



EUROJUST

Årsrapport 2012



© Eurojust, 2013

Denna utgåva gäller för perioden 1 januari 2012 till 31 december 2012

Catalogue number: QP-AA-13-001-SV-C

ISBN: 978-92-95084-46-9

ISSN: 1831-4414

DOI: 10.2812/54909

For enquiries:

Phone: + 31 70 412.5000

E-mail: info@eurojust.europa.eu

Website: www.eurojust.europa.eu



Årsrapport 2012



Eurojusts vision är att vara en nyckelaktör och ett rättsligt expertorgan för en effektiv bekämpning av organiserad gränsöverskridande brottslighet i Europeiska unionen.

Innehållsförteckning

Not om Eurojustbeslutet.....	5
Förkortningar	5
Förord	7
Sammanfattning	8
Eurojusts tioårsjubileum	10
<i>Firande i Nieuwe Kerk och Ridderzaal den 27 och 28 februari 2012</i>	<i>11</i>
<i>Besök av Hennes Majestät drottning Beatrix av Nederländerna</i>	<i>11</i>
1 OPERATIV VERKSAMHET	14
1.1 Inledning.....	15
1.2 Översikt av Eurojusts arbete.....	15
<i>Allmänna problem och bästa praxis i Eurojusts arbete.....</i>	<i>15</i>
<i>Samordningsmöten</i>	<i>16</i>
<i>Samordningscentraler.....</i>	<i>17</i>
<i>Artiklarna 6 och 7 i Eurojustbeslutet.....</i>	<i>18</i>
<i>Konventioner om ömsesidig rättslig hjälp.....</i>	<i>18</i>
<i>Frågor rörande bevisnings insamling och tillåtlighet.....</i>	<i>19</i>
<i>Förebyggande och lösning av behörighetskonflikter.....</i>	<i>19</i>
<i>Överförande av lagföring i brottmål</i>	<i>20</i>
<i>Utbyte av utdrag ur straffregister.....</i>	<i>21</i>
<i>Europeisk arresteringsorder</i>	<i>21</i>
<i>Beslut om frysning</i>	<i>23</i>
<i>Förverkande och återvinning av egendom.....</i>	<i>24</i>
<i>Kontrollerade leveranser</i>	<i>25</i>
1.3 Översikt av Eurojusts arbete inom prioriterade brottsområden	25
<i>Terrorism</i>	<i>25</i>
<i>Narkotikabrott</i>	<i>26</i>
<i>Människohandel.....</i>	<i>28</i>
<i>Bedrägeri</i>	<i>29</i>
<i>Korruption</i>	<i>29</i>
<i>Databrott</i>	<i>30</i>
<i>Penningtvätt.....</i>	<i>31</i>
<i>(Mobila) organiserade kriminella grupper.....</i>	<i>32</i>
<i>Illegal invandring</i>	<i>32</i>
<i>Brott som påverkar EU:s ekonomiska intressen</i>	<i>33</i>
<i>Eurojusts kontaktpunkt för skydd av barn – brott mot barn.....</i>	<i>34</i>
1.4 Gemensamma utredningsgrupper.....	35
<i>Eurojusts ekonomiska stöd till verksamheten i JIT.....</i>	<i>36</i>
1.5 Ärenden hos Eurojust som berör tredjeländer	37
<i>Sambandsåklagare från länder utanför EU stationerade vid Eurojust.....</i>	<i>38</i>
1.6 Eurojust och nätverken av praktiker	38
<i>Europeiska rättsliga nätverket.....</i>	<i>38</i>
<i>Nätverket av nationella experter på JIT.....</i>	<i>39</i>
<i>Europeiska nätverket mot folkmord</i>	<i>39</i>

2	RELATIONER TILL EU-INSTITUTIONER OCH PARTNERS	40
2.1	Institutionella relationer	41
	<i>Europaparlamentet.....</i>	<i>41</i>
	<i>Europeiska unionens råd.....</i>	<i>41</i>
	<i>Europeiska kommissionen.....</i>	<i>41</i>
2.2	Relationer med nätverken av praktiker	42
	<i>Europeiska nätverket för rättslig utbildning</i>	<i>42</i>
	<i>Rådgivande forumet för allmänna åklagare och chefer för allmänna</i>	
	<i>åklagarmyndigheter i EU:s medlemsstater.....</i>	<i>42</i>
2.3	Myndigheter och organ inom EU.....	43
	<i>Europol.....</i>	<i>43</i>
	<i>Europeiska byrån för bedrägeribekämpning.....</i>	<i>43</i>
	<i>Frontex.....</i>	<i>44</i>
	<i>Cepol.....</i>	<i>44</i>
2.4	Relationer med tredjeländer och organisationer utanför Europeiska unionen	44
3	EUROJUSTBESLUTET OCH FRAMTIDEN	46
3.1	Genomförandet av rådets beslut om Eurojust.....	47
3.2	Sjätte rundan av ömsesidiga utvärderingar av det praktiska genomförandet av och verksamheten i samband med besluten om Eurojust och Europeiska rättsliga nätverket.....	47
3.3	Arbetsgruppen för Eurojusts framtid.....	48
3.4	Konferens om Eurojusts tio år – operativa resultat och framtida utmaningar.....	48
4	ADMINISTRATIV UTVECKLING	50
4.1	Administrativa frågor.....	51
4.2	Allmänhetens tillgång till Eurojusts handlingar	51
5	UPPFÖLJNING AV RÅDETS SLUTSATSER	54
	BILAGA: STATISTIK FÖR 2012	56
	<i>Figur 1 – Ärendeutveckling 2002–2012</i>	<i>57</i>
	<i>Figur 2 – Bilateral/multilateral ärenden per nationellt kontor 2012</i>	<i>57</i>
	<i>Figur 3 – Påbörjade och avslutade ärenden 2003–2012</i>	<i>58</i>
	<i>Figur 4 – Allmän klassificering av ärenden.....</i>	<i>58</i>
	<i>Figur 5 – Prioriterade brottstyper i Eurojusts ärenden.....</i>	<i>59</i>
	<i>Figur 6 – Prioriterade brottstyper och övriga brottstyper i Eurojusts ärenden.....</i>	<i>59</i>
	<i>Figur 7 – Anmodande länder i Eurojusts ärenden</i>	<i>60</i>
	<i>Figur 8 – Anmodade länder i Eurojusts ärenden.....</i>	<i>60</i>
	<i>Figur 9 – Totalt antal samordningsmöten.....</i>	<i>61</i>
	<i>Figur 10 – Samordningsmöten – anmodande länder.....</i>	<i>61</i>
	<i>Figur 11 – Samordningsmöten – anmodade länder.....</i>	<i>62</i>

Not om Eurojustbeslutet

Eurojustbeslutet – Rådets beslut den 28 februari 2002 om inrättande av Eurojust i syfte att stärka kampen mot grov brottslighet, senast ändrat genom rådets beslut 2009/426/RIF av den 16 december 2008 om förstärkning av Eurojust, kommer i årsrapporten att kallas "Eurojustbeslutet".

En konsoliderad version av Eurojustbeslutet, som i informationssyfte upprättats av rådets generalsekretariat, finns på vår hemsida www.eurojust.europa.eu.

Förkortningar

CMS	Eurojusts diariesystem
EAW	Europeisk arresteringsorder
EIO	Europeisk utredningsorder
ENCS	Eurojusts nationella samordningssystem
EPPO	Europeiska allmänna åklagarmyndigheten
JIT	Gemensam utredningsgrupp
LoR	Framställning om rättslig hjälp
MLA	Ömsesidig rättslig hjälp
OCC	Joursamordning
OCG	Organiserad kriminell grupp
OCTA	Rapport om hotet från organiserad brottslighet (<i>Organised Crime Threat Assessment</i>)
TE-SAT	Rapporten Terrorism Situation and Trend Report
EUF-fördraget	Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (Lissabonfördraget)
THB	Människohandel



Starka partnerskap utgör grunden
för våra insatser för att hjälpa till
att tillgodose medborgarnas behov av ett
säkrare, friare och mer rättvist Europa.

Förord

Jag har nöjet att presentera Eurojusts elfte årsrapport med en bedömning av Eurojusts operativa verksamhet, organisatoriska förändringar och partnerskap under 2012.

Eurojust fortsätter att göra framsteg med att stödja och stärka samordningen och samarbetet mellan medlemsstaternas nationella utrednings- och åklagarmyndigheter i ärenden om grov gränsöverskridande brottslighet.

Eurojusts unika verktyg, samordningsmötena och samordningscentralen, utnyttjas ofta och värdesätts av praktiker för att effektivisera verksamheten, underlätta omedelbar rättslig uppföljning och lösa rättsliga och praktiska svårigheter till följd av de 30 olika rättssystemen inom Europeiska unionen.

Det är likaså viktigt att lyfta fram de positiva trender och resultat som nåtts av de gemensamma utredningsgrupperna (JIT), som är ett samarbetsinstrument som tillämpar principerna om ömsesidigt erkännande och förtroende. Eurojust är stolt över att vara en drivkraft i arbetet med att se till att de gemensamma utredningsgrupperna fungerar väl genom att bistå med expertråd, vara värd för sekretariatet för nätverket för JIT och genom vårt JIT-finansieringsprojekt.



Eurojust står fast vid sitt åtagande att hantera EU:s prioriteringar för brottsbekämpning tillsammans med Europol och andra RIF-myndigheter och nyckelaktörer ute på fältet. på ett samordnat, konsekvent och heltäckande sätt i syfte att lagföra gärningsmän I Eurojusts strategiska rapporter om narkotikabrott och människohandel, som finns tillgängliga på Eurojusts webbplats, lyfter vi fram de huvudsakliga svårigheter som har uppkommit i informationsutbytet, samordningen av insatser, verkställandet av ömsesidig rättslig hjälp och i tillämpningen av instrumenten för rättsligt samarbete och kommer med lösningar på de identifierade problemen.

Ändringarna i Eurojustbeslutet bidrar till att stärka Eurojusts operativa kapacitet och kontaktermid de behöriga nationella myndigheterna i medlemsstaterna. Syftet med den sjätte rundan av ömsesidiga utvärderingar av Eurojustbeslutet i medlemsstaterna, som inleddes i maj 2012, är att stimulera ett fullständigt genomförande av beslutet och att identifiera brister och bästa praxis.

I och med ikraftträdandet av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) har Eurojust fortsatt att överväga möjligheterna att ytterligare stärka Eurojust och inrätta en europeisk allmän åklagarmyndighet "från" Eurojust, i olika forum.

Under detta minnesvärda år firade Eurojust sin tionde årsdag, jag valdes till ordförande för Eurojust i april och Carlos Zeyen, nationell medlem för Luxemburg, valdes till vice ordförande i maj.

Om vi ser tillbaka på Eurojusts arbete under dessa tio år kan man säga att Eurojust har nått "marchfart". När jag som ordförande för Eurojust ser framtiden an och de nya utmaningar som väntar, är jag övertygad om att vår erfarenhet och expertis ger oss det självförtroende vi behöver för att utforska och realisera vår potential.

Michèle CONINSX
Eurojusts ordförande

Sammanfattning

Antalet ärenden där medlemsstaterna begärde hjälp av Eurojust för att bekämpa grov gränsöverskridande brottslighet ökade med 6,4 %, från 1 441 ärenden 2011 till 1 533 ärenden 2012.

Utvecklingen av Eurojusts samordnande och underlättande roll beskrivs nedan:

- ▶ Antalet ärenden som behandlades på Eurojusts samordningsmöten 2012 var 194, en liten minskning från 204 ärenden under 2011, som kan bero på att samordningsmötena användes mer effektivt.
- ▶ Antalet samordningscentraler förblev detsamma som 2011, sju stycken.
- ▶ Eurojusts deltagande i inrättandet av gemensamma utredningsgrupper (JIT) ökade med 42 % till 47, jämfört med 33 under 2011.
- ▶ En kombinerad användning av dessa samordningsverktyg har konstaterats.
- ▶ Antalet registrerade ärenden om verkställande av europeiska arresteringsorder (EAW) uppgick till 259.
- ▶ Sambandsåklagarna vid Eurojust involverade sig närmare i verksamheten, särskilt Norges sambandsåklagare.
- ▶ Eurojusts arbete med EU:s prioriterade brottstyper ökade på följande områden 2012: bedrägeri, narkotikabrott, (mobila) organiserade kriminella grupper, penningtvätt, människohandel, databrott, terrorism, korruption och illegal invandring.
- ▶ Eurojust publicerade följande två strategiska rapporter under 2012, som båda publicerades som EU-dokument:
 - *Enhancing the work of Eurojust in drug trafficking cases*, där de komplexa aktiviteter som krävs för att samordna narkotikaärenden behandlas.
 - *Eurojust's Action against Trafficking in Human Beings: Final Report and Action Plan for 2012 – 2016*.
- ▶ Den sjätte rundan av ömsesidiga utvärderingar, som ägnades åt det praktiska genomförandet av och verksamheten i samband med Eurojustbeslutet i medlemsstaterna, inleddes i maj 2012 och kom-

Eurojusts kollegium av nationella medlemmar, mars 2013



Sittande från vänster till höger: Laima Čekelienė, LT; João Manuel Da Silva Miguel, PT; Robert Sheehan, IE; Francesco Lo Voi, IT; Raivo Sepp, EE, Vice-President; Michèle Coninx, BE, President; Carlos Zeyen, LU; Vice-President; Donatella Frendo Dimech, MT; Lampros Patsavellas, EL; Mariana Lilova, BG; Gunars Bundzis, LV

Stående från vänster till höger: László Venczl, HU; Francisco Jiménez-Villarejo, ES; Jolien Kuitert, NL; Lukáš Starý, CZ; Jesper Hjorten, DK; Hans-Holger Herrfeld, DE; Harri Tiesmaa, FI; Leif Görts, SE; Frances Kennah, UK; Daniela Buruiană, RO; Sylvie Petit-Leclair, FR; Mariusz Skowroński, PL; Ingrid Maschl-Clausen, AT; Malči Gabrijelčič, SL; Ladislav Hamran, SK; Katerina Loizou, CY

mer att avslutas 2014. Enligt uppgifter från medlemsstaterna hade 11 medlemsstater ännu inte genomfört Eurojustbeslutet vid årsslutet 2012. Eurojust hoppas att den sjätte rundan av ömsesidiga utvärderingar kommer att skapa den nödvändiga drivkraften för medlemsstaterna att genomföra Eurojustbeslutet till fullo.

- ▶ Genomförandet av Eurojustbeslutet internt: Mer arbete utfördes med Eurojusts nationella samordningssystem för säker överföring av e-post, man såg till att journalsamordningen fungerade fullständigt, Eurojusts diariesystem utvecklades och den "smarta" artikel 13-blanketten i PDF-format togs fram. Dessutom hölls ett första möte med de nationella korrespondenterna för att diskutera och utbyta bästa praxis och erfarenheter och diskutera situationen för inrättandet och fungerandet av Eurojusts nationella samordningssystem (ENCS) i medlemsstaterna.
- ▶ Arbetsgruppen för Eurojusts framtid har varit aktiv sedan 2009. Med anledning av kommissionens aviserade förslag om artikel 85 i EUF-fördraget, fortsatte arbetsgruppen sitt arbete med reformen av Eurojust, bland annat möjliga lednings-

strukturer och Europaparlamentets och de nationella parlamentens deltagande i utvärderingen av Eurojusts arbete. Arbetsgruppen fortsatte även sitt arbete med artikel 86 i EUF-fördraget som gäller inrättandet av en Europeiska allmänna åklagarmyndigheten (EPPO).

- ▶ Samförståndsavtalet mellan Eurojust och kommissionen: Den 20 juli 2012 undertecknade Eurojust och Europeiska kommissionen ett samförståndsavtal för att formalisera informationsutbytet och stärka samarbetet i frågor av ömsesidigt intresse.
- ▶ Administrativ utveckling:
 - Antalet åklagare, domare och poliser som har Eurojust i Haag som sin fasta arbetsplats 2012 uppgick till 45.
 - Eurojusts budget för 2012 uppgick till 32 967 000 euro. Budgetutfallet nådde rekordhöga 98 %.
 - Antalet JIT som stöddes finansiellt av Eurojust nästan fördubblades jämfört med 2011, med 62 JIT och 22 deltagande medlemsstater.



Eurojusts tioårsjubileum



Firande i Nieuwe Kerk och Ridderzaal den 27 och 28 februari 2012

Den 28 februari 2012 firade Eurojust en viktig milstolpe, sitt tioårsjubileum. Två evenemang hölls för att fira jubileet. Kvällen den 27 februari höll Eurojust sin ALUMNIght vid Nieuwe Kerk i Haag. Bland deltagarna fanns ambassadörer, justitieministrar och högt uppsatta företrädare för rådet, Europeiska kommissionen och Europaparlamentet. Eurojusts tidigare och nuvarande ordförande, nationella medlemmar och administrativ personal som bidragit på ett viktigt sätt till Eurojusts utveckling intervjuades. En kortfilm om Eurojusts visades för första gången och den nya webbplatsen lanserades.

Följande morgon och som upptakt till det informella mötet för justitieministrar och inrikesministrar under det danska ordförandeskapet för Europeiska unionens råd hyllade högt uppsatta tjänstemän Eurojust i den historiska Ridderzaal i Haag. Bland talarna fanns Nederländernas justitieminister HE IW Opstelten, som företrädde hennes Majestät drottning Beatrix, Danmarks justitieminister Morten Bødskov,

Haags borgmästare JJ van Aartsen, Eurojusts dåvarande ordförande Aled Williams, Gilles de Kerchove, EU:s samordnare för kampen mot terrorism, Myria Vassiliadou, EU:s samordnare för kampen mot människohandel och Françoise Le Bail, generaldirektör för rättsliga frågor, Europeiska kommissionen, som företrädde Viviane Reding, vice ordförande och kommissionsledamot för rättvisa, grundläggande rättigheter och medborgarskap.

Efter öppningsceremonin hölls en presskonferens med deltagande av Aled Williams, Eurojusts vice ordföranden Michèle Coninx och Raivo Sepp samt Morten Bødskov, Gilles de Kerchove och Françoise Le Bail.

Temat för justitie- och inrikesministrarnas informella möte efter öppningsceremonin var *Eurojusts viktiga resultat och vidareutveckling: hur Eurojusts roll i det rättsliga samarbetet mellan medlemsstaternas utrednings- och åklagarmyndigheter kan stärkas*.

Besök av Hennes Majestät drottning Beatrix av Nederländerna

Med anledning av firandet av Eurojusts tioårsjubileum hade Eurojusts ordförande Michèle Coninx den stora äran att stå värd för det besök som Hennes Majestät drottning Beatrix av Nederländerna gjorde vid Eurojust den 26 september 2012. Hennes Majestät sammanträffade med de nationella medlemmarna och sambandsåklagarna samt den administra-

tiva personalen, och en kristallpjäs som beställts för drottningens besök beskådades. Flera presentationer om Eurojust, dess historia och fallstudier hölls. Hennes Majestät visade sig vara väl informerad om Eurojusts arbete och Europeiska unionens utmaningar när det gäller bekämpning av grov gränsöverskridande brottslighet.







Operativ verksamhet

1.1 Inledning

Eurojusts prioriteringar för 2012, som antogs i linje med rådets slutsatser om fastställande av EU:s prioriteringar för kampen mot organiserad brottslighet, är terrorism, narkotikabrott, människohandel, bedrägeri, korruption, databrott (inklusive bilder på sexuella övergrepp mot barn), penningtvätt, organiserad brottslighet (inklusive mobila (rörliga) organiserade kriminella grupper), illegal invandring och brott som påverkar EU:s ekonomiska intressen (så kallade PIF-brott). Eurojusts arbete på dessa områden, såväl svårigheter som goda arbetsmetoder och Eurojusts strategiska mål och bidrag redovisas nedan.

Under 2012 hjälpte Eurojust medlemsstaterna i 1 553 registrerade ärenden, en ökning på 6,4 % jämfört med 2011. Cirka 20 % av ärendena berörde tre eller flera länder och 78 % rörde EU:s prioriterade brott. Återstoden gällde främst andra brott än de som avses i artikel 4.1 i Eurojustbeslutet där medlemsstaternas behöriga myndigheter begärde hjälp av Eurojust (artikel 4.2 i Eurojustbeslutet), följt av brott mot liv, hälsa och personlig frihet. Detaljerade siffror gällande

Eurojusts arbete och medlemsstaternas medverkan lämnas i bilagan.

De praktiskt verksamma åklagare och domare som söker Eurojusts hjälp anser att Eurojusts samordningsmöten är ett av dess viktigaste verktyg genom att de sammanför rättsliga och polisiära myndigheter till operativa möten. Det totala antalet samordningsmöten minskade något till 194 under 2012 jämfört med 204 för 2011, och minskningen torde bero på ett mer effektivt utnyttjande av mötena. Omkring 55 % av samordningsmötena berörde tre eller flera länder, och 89 % rörde prioriterade brott.

Sju samordningscentraler anordnades vid Eurojust 2012, vilket är samma siffra som för 2011.

Eurojusts deltagande i inrättandet av JIT ökade med 42 % till 47 jämfört med 33 under 2011, och antalet JIT som får ekonomiskt stöd från Eurojust nästan fördubblades jämfört med 2011, totalt 62 stycken.

1.2 Översikt av Eurojusts arbete

Allmänna problem och bästa praxis i Eurojusts arbete

Eurojusts arbete under 2012 speglar det fortsatta åtagandet att lösa problem i samband med grov gränsöverskridande brottslighet. Eurojust underlättade verkställigheten av framställningar om rättslig hjälp och beslut om rättsligt samarbete genom att hjälpa de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna med att lösa de praktiska och rättsliga hinder som de mötte i sina utredningar och åtal.

Skillnader mellan medlemsstaternas rättsliga system och olika regler för tillåtlighet av bevisning, särskilt när det gäller telefonavlyssning, fortsätter att vara ett hinder i samarbetet. Olika förfaranden för husrannsakan och hörande av vittnen samt skilda regler för lagring av uppgifter i medlemsstaterna, främst i databrottsärenden men även i samband med andra typer av organiserad brottslighet, har också gett upphov till svårigheter. Dessa frågor kan lösas redan i ett tidigt skede av utredningarna genom samordning,

där standardförfaranden och beviskrav kan förklaras för alla berörda parter och de nödvändiga framställningarna om rättslig hjälp kan utarbetas.

Andra mer praktiska svårigheter är bland annat särskilda framställningar om hjälp med att (i) fastställa den nationella myndighet som är behörig att ge rättsligt bemyndigande för gränsöverskridande övervakning och kontrollerade leveranser, (ii) problem med att anordna samordningsmöten på grund av att de nationella myndigheterna prioriterar pågående nationella utredningar, (iii) svårigheter för de nationella myndigheterna att få tillgång till företagsregister, särskilt i ärenden om ekobrott, och (iv) svårigheter med att övertyga andra medlemsstater om att inleda en parallell utredning eller tillhandahålla tillräckligt och tillåtligt material för att inleda en sådan utredning.

Ett spontant överlämnande av information enligt artikel 7 i 2000 års konvention om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål med tillhörande protokoll från 2001 (MLA-konventionen) kanske inte alltid anses utgöra

ett tillräckligt skäl för att inleda en utredning till följd av olika beviskrav i den mottagande medlemsstaten, vilket kan leda till att bevisningen blir otillåtlig vid rättegången.

Ett annat återkommande hinder har varit förseningar i verkställigheten av framställningar om ömsesidig rättslig hjälp (MLA). Detta berodde ofta på skilda krav gällande hur detaljerade uppgifterna i framställningarna bör vara, vilket leder till att förfarandet försenas tills kompletterande information och förtydliganden mottas. Förseningarna i verkställandet av framställningar om ömsesidig rättslig hjälp ökar dessutom på grund av att framställningarna skickas samtidigt via olika kanaler, dåliga översättningar, brist på centraliserade databaser och utdragna verkställandeförfaranden i vissa medlemsstater. I några fall kunde

Under 2011 stals ädelmetaller till ett värde över 1 miljon brittiska pund som bestod av 29 kg guld och 160 kg silver från ett värdetransportfordon i Belgien. Föraren påstod sig vara offer för ett väpnat rån då metallerna stals. Lastbilen var på väg från Schweiz till Storbritannien via Belgien. Föraren ingick i själva verket i den organiserade kriminella grupp som hade konspirerat för att stjäla lasten.

En behörighetskonflikt uppstod eftersom tre misstänkta greps i Belgien och resten lokaliserades i Storbritannien. Problemet löstes med hjälp av ett samordningsmöte vid Eurojust. De belgiska och brittiska myndigheterna kunde enas om att alla misstänkta skulle åtalas i Storbritannien.

Efter det att de misstänkta arresterats undertecknades ett JIT-avtal, som förenklade utbytet av bevisning mellan myndigheterna i Storbritannien och Belgien och gjorde det möjligt att snabbt gripa de misstänkta som fortfarande var på fri fot. De inblandade i brottet kunde ställas inför rätta tack vare ett nära samarbete mellan åklagarna och de polisiära myndigheterna i Storbritannien, den belgiska polisen och Eurojust.

I december 2012 dömdes sex svarande till totalt 23,5 års fängelse.

Eurojust hjälpa till med att utarbeta MLA, identifiera behörig nationell myndighet och skicka MLA till den samt ge råd om beviskrav i de berörda länderna.

Ett fortsatt problem med utfärdandet av europeiska arresteringsorder (EAW) är vägrad utlämning i ärenden där den verkställande myndigheten anser det vara osannolikt att den eftersökta personen kommer att beviljas rätt till ny rättegång om personen har dömts *in absentia*.

Andra problem som ibland försvårar verkställande av EAW i tid är skilda brottsdefinitioner, framställningar om ytterligare information och översättningsproblem. Eurojust hjälper till genom att underlätta dialogen mellan de utfärdande och de verkställande medlemsstaterna och bistår även med rådgivning för att hjälpa till att klargöra brottsdefinitioner i de berörda rättsordningarna.

Andra svårigheter är begränsad återkoppling till Eurojust från de nationella myndigheterna om resultatet av den begärda hjälpen och slutresultatet av ärenden, vilket i sin tur leder till svårigheter i utvärderingen av Eurojusts insatser eller hur en JIT har fungerat.

Eurojust medverkar också till samordningen av tvångsåtgärder som husrannsakingar och arresteringsorder och hjälper till med att etablera direkta kontakter mellan nationella myndigheter som är inblandade i både bilaterala och multilaterala ärenden. Eurojust tillhandahåller en öppen kommunikationskanal och spelar en viktig roll som medlare, bland annat genom att förebygga behörighetskonflikter. Ett snabbt ingripande från Eurojust kan ofta leda till ett omedelbart verkställande av MLA-framställningar.

Eurojust underlättar också informationsutbytet i ärenden via samordningsmöten och genom att finansiera och underlätta inrättandet av JIT och samarbetet i den gemensamma utredningsgruppen, som har konstaterats vara mycket viktiga verktyg i komplexa ärenden.

Samordningsmöten

Under 2012 höll Eurojust samordningsmöten i 194 ärenden. Samordningsmötena visade sig återigen vara värdefulla för de nationella myndigheterna i ärenden som omfattar andra medlemsstater eller länder utanför EU. Samordningsmöten anordnas av en rad olika skäl, men en viktig anledning är informationsutbyte mellan de deltagande medlemsstaterna.

En stor fördel med informationsutbyte är att det ger medlemsstaterna möjlighet att inleda utredningar, identifiera möjliga parallella förfaranden i andra medlemsstater, utbyta bevisning, överbrygga språkbarriärer och bygga upp ett ömsesidigt förtroende.

Ett samordningsmöte kan också sammankallas för att underlätta och/eller samordna verkställandet av framställningar om rättslig hjälp, genom att till exempel underlätta spårning och frysning av tillgångar. Syftet med samordningsmöten kan också vara att be om hjälp från ett tredjeland, samordna pågående utredningar eller definiera en gemensam strategi för utredningar i deltagande stater. Ibland kan målet vara att enas om en konkret uppdelning av arbetet mellan deltagande nationella myndigheter eller gemensamt enas om vilka nationella myndigheter som är bäst skickade att väcka åtal i ett brott.

Ett viktigt inslag i samordningsmötena är att staterna kan planera gemensamma insatser och inrätta JIT. Förutom myndigheter från medlemsstater kan även representanter från tredjeland och myndigheter som Europol och Olaf delta i samordningsmötena i före-

kommande fall. Under 2012 var tredjeländer representerade vid 49 samordningsmöten, Europol vid 85 och Olaf vid fem möten.

Samordningscentraler

Samordningscentralerna garanterar överföring och samordning av information i realtid mellan myndigheterna under en gemensam aktionsdag med gripanden, husrannsakingar och vittnesförhör.

Förutom att underlätta samordningen på rättslig nivå genom verkställande av EAW, framställningar om rättslig hjälp och frysningsorder, underlättar samordningscentralerna även beslut på plats och omedelbara reaktioner från rättsliga myndigheter på nya fakta som vidarebefordrats av samordningscentralerna. De inrättades 2011 som ett nytt verktyg för att bekämpa gränsöverskridande brottslighet på EU-nivå och vidareutvecklades och användes under 2012.

Precis som 2011 inrättades sju samordningscentraler vid Eurojust av Frankrike (3), Finland (1), Italien (1),

De franska myndigheterna initierade ett ärende vid Eurojust om en albansk organiserad kriminell grupp som smugglade heroin och kokain mellan Nederländerna, Frankrike och Albanien. Gruppen hade kontakter i Belgien och andra länder längs rutten från Frankrike till Albanien (Italien, Schweiz, Spanien och eventuellt Grekland). Framställningar om gränsöverskridande övervakning skickades och verkställdes.

Eurojust anordnade tre samordningsmöten för att utbyta information, samordna verkställandet av framställningarna om övervakning och diskutera eventuella frågor om *ne bis in idem*. Till följd av detta planerades en gemensam aktionsdag i Nederländerna, Belgien, Frankrike och Schweiz. Dessa gemensamma insatser ledde till att utredarna kunde upptäcka en planerad olaglig narkotikatransport från Nederländerna till Frankrike.

I mars 2012 anordnades en samordningscentral vid Eurojust för att garantera ett smidigt informationsutbyte under aktionsdagen med analytiskt stöd från Europol. De personer som var inblandade i narkotikahandeln arresterades och narkotikan beslagtogs. Denna gemensamma aktionsdag gav i sin tur upphov till senare polisiära åtgärder som ledde till 17 gripanden, flera husrannsakingar i Frankrike och Nederländerna och ett beslag på 12 kg heroin.

De italienska myndigheterna stod i nära kontakt med den franska och nederländska polisen som varit i hälarna på samma kriminella grupp i ungefär ett år, och inledde en operation på italienskt territorium i maj 2012. Operationen ledde till verkställande av 13 EAW och beslag på 15 kg kokain och 4 kg heroin.

Den organiserade kriminella gruppens snabba och flexibla organisation krävde ett intensivt informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna, särskilt mellan de inblandade ländernas utredande myndigheter. Eurojust underlättade detta informationsutbyte som pågick dygnet runt i cirka två veckor.

Nederländerna (1) och Storbritannien (1). De inriktades på följande brott: illegal invandring (3), människohandel (1), narkotikabrott (1), barnpornografi (1) och skattebedrägeri i samband med handel med gödsel (1).

Tre samordningscentraler inrättades i ärenden där en JIT redan drevs. Inom ramen för den befintliga JIT underlättade samordningscentralen samordningen mellan de deltagande myndigheterna från olika medlemsstater och bidrog till att undanröja informationsbrister. Samordningen mellan de nationella myndigheterna ökades även i ärenden som redan samordnades med hjälp av en JIT.

Dessutom stärktes samarbetet med tredje parter som Europol. Europol deltog i sex av sju samordningscentraler och stödde de samtidiga aktionerna genom att korsanalysera och koppla nya uppgifter som skickades till samordningscentralen. Schweiz och Interpol deltog också aktivt i Eurojusts samordningscentraler under 2012.

Artiklarna 6 och 7 i Eurojustbeslutet

Enligt artiklarna 6 och 7 i Eurojustbeslutet kan de nationella medlemmarna och kollegiet utfärda rekommendationer till behöriga nationella myndigheter i enskilda ärenden. Dessa rekommendationer exemplifierar den kontinuerliga, dagliga dialogen mellan medlemmarna i kollegiet och deras nationella myndigheter i operativa frågor, och är ofta följden av information som lämnats i en framställning om rättslig hjälp, under ett samordningsmöte eller vid informella diskussioner med nationella myndigheter. Samordningsmötena är helt klart ett av de oftast använda verktygen.

Dessa rekommendationer är vanligtvis informella. De siffror som anges nedan ger därför inte en fullständig översikt av de rekommendationer som gjorts, eftersom de endast hänför sig till ärenden där en officiell verifieringskedja av rättsliga beslut krävs enligt en medlemsstats nationella lagstiftning.

Under 2012 registrerades nio formella rekommendationer enligt artikel 6 i Eurojustbeslutet. Samtliga rekommendationer har följts upp av de berörda nationella myndigheterna.

Anmodanden att utreda eller väcka åtal beträffande specificerade gärningar – artikel 6.1 a i

Två anmodanden enligt artikel 6.1 a i utfärdades av det italienska kontoret.

Anmodan till behöriga myndigheter att godta att en av dem kan vara bättre skickad att göra en utredning eller väcka åtal beträffande specificerade gärningar – artikel 6.1 a ii

Två framställningar utfärdades enligt denna bestämmelse av det spanska kontoret.

Anmodanden om att skapa samordning mellan de behöriga myndigheterna i berörda medlemsstater – artikel 6.1 a iii

En anmodan utfärdades enligt artikel 6.1 a iii. Det spanska kontoret begärde ett samordningsmöte med de belgiska myndigheterna om återvinning av tillgångar i ett ärende som rörde organiserad brottslighet och penningtvätt.

Anmodanden att tillhandahålla all information som de nationella medlemmarna behöver för att fullgöra sina uppgifter – artikel 6.1 a v och anmodanden att vidta andra berättigade åtgärder för utredning eller åtal – artikel 6.1 a vii

Tre anmodanden utfärdades i enlighet med artikel 6.1 a v och vii. De spanska myndigheterna anmodades att underlätta överlämnandet av information och andra utredningsåtgärder (förhör med misstänkta och vittnesutfrågningar) i ett belgiskt ärende om bedrägeri och förfalskning av euro).

Anmodanden att vidta särskilda undersökningsåtgärder – artikel 6.1 a vi

De spanska myndigheterna anmodades att verkställa husrannsakingar och initiera utredningar enligt artikel 6.1 a vi i ett ärende om bedrägeri, förfalskning och penningtvätt.

Konventioner om ömsesidig rättslig hjälp

Två av de mest använda verktygen för rättsligt samarbete inom EU är konventionen om ömsesidig rättslig hjälp (MLA-konventionen) och Europarådets konvention från 1959 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål med tillhörande protokoll (1959 års konvention). Det allmänna omdömet om deras tillämpning är positivt och genomförandet anses vara effektivt.

De svårigheter som fortfarande kvarstår beror på att inte alla medlemsstater har ratificerat MLA-konventionen. Denna situation utgör emellertid inte nödvändigtvis ett hinder för att till exempel inrätta en JIT om den berörda medlemsstaten har genomfört

rambeslutet om JIT eller för att genomföra ett förhör via videokonferens, vilket även kan göras enligt 1959 års konvention eller ömsesidighetsprincipen och/eller när sådana åtgärder ändå är tillåtna enligt medlemsstatens nationella lagstiftning.

Svårigheter i samband med telefonavlyssning och gränsöverskridande övervakning, bristfällig eller olämplig användning av verktyget för spontant informationsutbyte och avsaknad av tidsfrister vid brådskande anmodande inträffar fortfarande och här finns det utrymme för förbättringar.

Praktiska problem kan uppstå i den verkställande staten när anmodanden om ömsesidig rättslig hjälp inte är tillräckligt detaljerade, vilket skapar osäkerhet och eventuellt kan leda till att anmodandena inte verkställs. Ytterligare problem kvarstår dessutom när det gäller avsaknad eller försening av återkoppling och information om hur anmodanden om ömsesidig hjälp behandlas från den anmodade medlemsstaten. Denna situation är särskilt problematisk i brådskande ärenden där de misstänkta är frihetsberövade eller när användning av andra kanaler inte ger resultat inom de snäva tidsramar som ges. De nationella myndigheterna har uppmanat Eurojust att underlätta informella kontakter i sådana ärenden, vilket ofta betydligt påskyndar processen. En praktisk rekommendation till de nationella åklagarna är att de anger tidsfrister och önskad verkställighetstid i brådskande framställningar om rättslig hjälp.

Frågor rörande bevisnings insamling och tillåtlighet

Precis som 2011 orsakar olika regler om bevisningsinsamling, tillåtlighet och sekretess fortfarande svårigheter för att effektivt bekämpa gränsöverskridande brottslighet. Skilda regler om lagring av uppgifter, särskilt i ärenden om databrott och andra brott där de misstänkta använder telekommunikationer för att kontakta varandra, har allt oftare gett upphov till problem. I sådana fall är tidsaspekten viktig, särskilt i medlemsstater där uppgifter endast får lagras under en mycket begränsad tidsperiod.

Den nationella lagstiftningen om insamling av bevisning varierar. Denna situation kräver kunskap om de berörda rättssystemen, vilket gör Eurojusts medverkan särskilt värdefull. I ett ärende som rörde en slovensk medborgare hävdade försvarsadvokaten att den bevisning som insamlats under en internationell operation i Tyskland för att identifiera gärningsmannen inte uppfyllde den tyska lagstiftningen och

därför var otillåtlig i den slovenska domstolen. Med Eurojusts hjälp kunde de slovenska myndigheterna inhämta information om de tillämpliga straffrättsliga förfarandena i Tyskland. Svårigheter kan ofta förhindras genom direkta informationsutbyten och diskussioner om de olika rättssystemen vid samordningsmöten och bidra till att lösa problem i samband med bevisningsinsamling och tillåtlighet, även inom ramen för JIT.

Genom att de nationella reglerna om bevisningsinsamling och tillåtlighet har gjorts tillgängliga för andra medlemsstater har kunskapsutbytet förstärkts och man har kunnat förebygga hinder. Eurojust kan fungera som ett expertiscentrum för bästa praxis på detta område.

Eurojust har även utvecklat bästa praxis i samband med inrättandet av JIT genom att inbegripa bestämmelser om bevisnings tillåtlighet och sekretesskrav i JIT-överenskommelser, vilket bidrar till att förebygga problem i ett senare skede.

Det framtida direktivet om en europeisk utredningsorder kan göra det lättare att lösa de svårigheter som identifierats på detta område.

Förebyggande och lösning av behörighetskonflikter

Eurojust har endast i begränsad utsträckning använt sina formella befogenheter att lämna rekommendationer för att förebygga och lösa positiva eller negativa behörighetskonflikter.

Situationer där två eller flera medlemsstater enligt sina nationella lagar är behöriga i ett och samma ärende är vanliga. I de allra flesta fall kan sådana problem lösas med Eurojusts hjälp och utan att registrera någon formell anmodan till de berörda medlemsstaterna. I detta avseende anses samordningsmötena vara ett mycket användbart verktyg genom att de möjliggör tidiga diskussioner och överenskommelser mellan behöriga myndigheter som bedriver parallella utredningar. Brist på information har ibland identifierats som ett hinder för förebyggandet av behörighetskonflikter. Klargörande av omfattningen av inbördes relaterade utredningar och tidiga förberedelser och inför samordningsmöten anses vara bästa praxis i detta sammanhang.

Eurojust spelar främst en förebyggande roll genom att främja ett tidigt, informellt åsiktsutbyte. I riktlinjerna för att fastställa "vilken rättsordning som ska

En organiserad kriminell grupp med bas i Bulgarien och Spanien tvingade sina offer, som främst var bulgariska medborgare, att prostituera sig i Spanien. Den bulgariska delen av gruppen rekryterade offer från sårbara grupper i landet genom att locka med möjligheter till utlandsarbete. Offren fördes till Spanien och deras pass innehölls. Den spanska delen av gruppen tvingade offren att prostituera sig i Spanien genom hot och fysiskt våld.

Utredningen inleddes efter det att ett av offren lyckades fly och ta sig till Bulgariens ambassad i Madrid, som omedelbart kontaktade de spanska myndigheterna. De spanska myndigheterna initierade en utredning som till slut ledde till att den kriminella gruppen upplöstes i Spanien. De rättsliga myndigheterna i båda länderna inledde straffrättsliga förfaranden mot gruppen, och eftersom båda rättsordningarna lämnade in framställningar om ömsesidig rättslig hjälp registrerade det spanska kontoret ett ärende hos Eurojust för att få hjälp med samordningen av dessa aktioner.

Eurojust anordnade ett samordningsmöte där de båda delegationerna direkt kunde diskutera läget i sina respektive utredningar. Vid mötet enades delegationerna om flera viktiga frågor. För det första enades man om snabbt genomföra de begärda utredningsåtgärderna. För det andra förhindrades en möjlig *ne bis in idem*-situation genom att de nationella förfarandena samordnades. Bulgarien inriktade sig på åtal om penningtvätt, som Spanien stödde genom att överlämna bevisning om den organiserade strukturen hos den undersökta gruppen. Spanien inriktade sig å sin sida på åtal om människohandel och sexuellt utnyttjande, och Bulgarien hjälpte till genom att intervjua vittnen bosatta på bulgariskt territorium. Bulgarien aktiverade även ett vittnesskyddsprogram för familjen till ett av offren i Spanien.

Genom sin medverkan bidrog Eurojust väsentligt till att skapa en solid grund för den vidare utvecklingen av de nationella åtalen.

väcka åtal”, som publicerades i årsrapporten 2003, ges en grundlig introduktion i denna fråga.

Eurojust har också varit inblandat i ärenden som rör negativa behörighetskonflikter, där ingen av de berörda medlemsstaterna ansåg sig vara bäst skickad att utreda och/eller åtala i ett ärende. I juli 2012 antog kollegiet riktlinjer för tillämpningen av artikel 7.2 och 7.3 i Eurojustbeslutet, som innehåller en beskrivning av det interna administrativa förfarandet för att lösa behörighetskonflikter och upprepade vägran eller svårigheter i samband med verkställandet av anmodanden om rättsligt samarbete, inklusive instrument för genomförandet av principen om ömsesidigt erkännande.

Överförande av lagföring i brottmål

De flesta medlemsstater fortsatte att tillämpa den europeiska konventionen om överförande av lagföring i brottmål från 1972 eller 1959 års konvention (artikel 21), tillsammans med artikel 6.1 sista stycket i MLA-konventionen. En del medlemsstater använde även FN:s konvention mot transnationell organiserad brottslighet (artikel 21). Användningen av olika rättsliga instrument kan orsaka svårigheter som leder till att de nationella myndigheterna vänder sig till Eurojust.

Eurojust har kunnat hjälpa till i dessa fall genom att underlätta informella kontakter mellan medlemsstaterna och informellt bedöma sannolikheten för ett överförande innan en officiell anmodan görs. Ibland enas parterna om överförande av lagföring vid ett samordningsmöte som en del av en överenskommelse om vilken rättsordning som ska väcka avtal, där det faktiska överförandet görs genom utfärdande och verkställande av EAW eller framställningar om rättslig hjälp vid behov.

Svårigheter i samband med överförande av lagföring i brottmål uppstår av olika anledningar. Bland annat måste den insamlade bevisningen vara tillåten i den anmodade medlemsstatens domstolar (se avsnittet Frågor rörande bevisnings insamling och tillåtlighet ovan) och det måste även finnas ett klart intresse från den anmodade medlemsstaten att godta överförandet av lagföringen. När överförandet begärs av den medlemsstat som vill vara mottagaren, dvs. vill väcka åtal, uppstår ibland svårigheter om det finns risk för att överförandet kan äventyra en pågående utredning i den anmodade medlemsstaten.

Svårigheter uppstår också till följd av skilda materiella och processuella regler. Ofta måste hela ut-

redningsmaterialet översättas innan de nationella myndigheterna kan fatta ett beslut. De nationella kontoren vid Eurojust kan endast göra en preliminär bedömning baserat på en sammanfattning av ärendet som lämnas i förväg.

Utbyte av utdrag ur straffregister

Eurojust har inte mött några större svårigheter i utbyten av utdrag ur straffregister och de svårigheter som har uppstått har oftast varit av praktisk natur.

I medlemsstater där det europeiska informations-systemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (ECRIS) inte har tagits i drift ännu underlättas anmodanden om utbyte av utdrag ur straffregister ibland genom tillämpning av MLA-konventionerna. Svårigheter kan uppstå när de nationella kontoren inte har tillgång till straffregister eller där registren innehas av olika nationella myndigheter (t.ex. polisiära och rättsliga myndigheter), och medlemsstaten i fråga inte har en centraliserad databas för sitt straffregister. Eurojust har kunnat underlätta inhämtande av straffregister i brådskande fall.

Skilda brottsdefinitioner i medlemsstaterna har orsakat enstaka svårigheter, vilket i sin tur har skapat osäkerhet kring vilket brott det egentligen rör sig om. Andra frågor som har uppkommit rör mängden av information i straffregister som vissa medlemsstater har ansett vara otillräcklig enligt sin nationella lagstiftning, vilket har lett till förseningar eftersom

medlemsstaterna då har begärt kompletterande information.

När straffregister mottas görs ibland en hänvisning till en rättslig bestämmelse utan en beskrivning av brottet. I dessa fall behöver den anmodande medlemsstaten ofta Eurojusts hjälp med att inhämta information om den relevanta lagstiftningen för att klargöra frågan.

Komplikationer och förseningar kan uppstå när domare i vissa medlemsstater kräver en kopia av hela den ursprungliga domen och dess översättning. I dessa fall blir det ofta nödvändigt att utfärda en framställning om rättslig hjälp för att få en kopia av domen eftersom utdraget ur straffregistret är otillräckligt (för utmätande av straff).

Svårigheter kan också uppstå i ärenden där en person som åtalats i en medlemsstat hävdar att han eller hon redan har dömts för samma brott i en annan medlemsstat. Medlemsstaten kanske inte kan bekräfta detta påstående till följd av skilda nationella standarder för att fastställa personers identitet, vilket leder till en olämplig registrering av personuppgifter.

Europeisk arresteringsorder

Under 2012 registrerades 259 ärenden om EAW hos Eurojust, vilket motsvarade 16,8 % av samtliga Eurojusts ärenden. De allra flesta ärendena (252) rörde underlättande av verkställande av EAW. Trenden från de föregående åren höll i sig efter-

När de belgiska myndigheterna höll på att verkställa tre grekiska EAW rörande en svensk medborgare mottog de en ny EAW för samma person, som utfärdats av de cypriotiska myndigheterna. I och med den nya anmodan tvingades myndigheterna avbryta verkställandet av de grekiska EAW (som redan förklarats tillåtliga av den belgiska appellationsdomstolen).

Den belgiska federala åklagaren frågade Eurojust om råd om den medlemsstat som personen skulle utlämnas till. Det belgiska kontoret kontaktade både det grekiska och det cypriotiska kontoret för att inhämta information om de rättsliga möjligheterna, till exempel att överföra personen till den andra medlemsstaten under utredning, åtal eller verkställande av domar. Det belgiska kontoret kontaktade också de deltagande medlemsstaterna för att få yttranden från de berörda nationella myndigheterna.

Till följd av den information som mottagits rekommenderade det belgiska kontoret att personen skulle utlämnas till Grekland. De belgiska myndigheterna instämde i denna rekommendation. Efter att en fjärde kompletterande grekisk EAW godtagits utlämnades den berörda personen till Grekland, vilket i sin tur möjliggjorde verkställande av den grekiska EAW. De tre inblandade medlemsstaterna kunde samordna verkställandet av anmodandena på ett snabbt och effektivt sätt med Eurojusts hjälp.

som det var det polska kontoret som gjorde flest anmodanden, följt av det belgiska och det svenska kontoret.

Det spanska kontoret mottog flest anmodanden, följt av det tyska och det polska kontoret.

Kollegiet behandlade också två mer generella frågeställningar om tillämpningen av EAW. Det första ärendet rörde insamling av information om huruvida en myndighet i en medlemsstat som inte är behörig att utfärda nationella arresteringsorder har befogenhet att utfärda EAW, och om myndigheterna/domstolarna i medlemsstaterna har vägrat att verkställa en EAW på grund av att den myndighet som utfärdade den inte är behörig att utfärda nationella arresteringsorder.

Det andra ärende som diskuterades var om någon medlemsstat sedan EAW-systemet infördes har vägrat utlämning på grund av att justitieministeriet i den anmodande staten inte anses utgöra en "rättslig myndighet" enligt artikel 6.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF om en europeisk arresteringsorder (rambeslutet om EAW) av myndigheterna i den verkställande medlemsstaten.

Ärenden om flera EAW-framställningar

Enligt artikel 16.2 i rambeslutet om EAW kan den verkställande rättsliga myndigheten fråga Eurojust om råd när den ska besluta vilken av de EAW som har utfärdats av två eller flera medlemsstater för samma person som ska verkställas. Antalet tillfällen när Eurojust formellt ombads att ge råd ökade till sex ärenden 2012 jämfört med fyra 2011. Eurojusts expertis på detta område, antingen via förhandlingar eller direkt kontakt med de berörda myndigheterna, efterfrågas och tillhandahålls ofta under samordningsmöten.

I samtliga sex fall bidrog Eurojust till att uppnå konsensus mellan medlemsstaternas myndigheter rörande vilken EAW som skulle prioriteras, i förekommande fall även arrangemang för utlämning och tillfällig utlämning av den eftersökta personen. Eurojusts råd följdes också i samtliga sex fall. Eurojusts riktlinjer för interna procedurer för att avge yttranden vid konkurrerande Europeiska arresteringsorder, som antogs i juni 2011, tillämpades. I ett fall enades man om prioriteringar vid ett samordningsmöte. Den nationella domstol som beslutade i ärendet följde Eurojusts råd och citerade den överenskommelse som nåtts vid samordningsmötet i sin dom.

Ärenden gällande överskridande av tidsfrister

När en medlemsstat under exceptionella omständigheter inte klarar de tidsfrister som anges i artikel 17 i rambeslutet om EAW ska den underrätta Eurojust och ange orsaken till förseningen. Under 2012 registrerades 94 överskridanden av tidsfrister hos Eurojust. Två av dessa fall krävde ytterligare åtgärder. Precis som tidigare år rapporterade Irland det största antalet överskridanden. Andra ärenden hänsköts av Tjeckien, Bulgarien, Slovenien och Spanien. Såsom konstaterats under tidigare år visar EU-statistik att det förekommer fler överskridanden än vad som registreras hos Eurojust.

Ett ärende, som rörde tolkningen av artikel 28.2 i rambeslutet om EAW, föranledde Europeiska unionens domstol (EU-domstolen) att fatta ett beslut den 28 juni 2012 (C-192/12). Den finska åklagare som var ansvarig för EAW-förfaranden begärde information från Storbritannien via Eurojust om hur förfarandet kunde påskyndas om Storbritanniens samtycke skulle behövas för utlämning av den eftersökta personen från Finland till Frankrike. Syftet med Eurojusts deltagande var ett förebygga ett eventuellt överskridande från Finlands sida av tidsfristerna enligt artikel 17 i rambeslutet om EAW. Eurojust kunde lämna den nödvändiga hjälpen i tid.

De vanligaste skälen till förseningar i verkställandet av EAW var långvariga överklagandeförfaranden, framställningar om ytterligare information, att eftersökta personer försvann när de släppts mot borgen och det stora antalet EAW.

Problem vid den praktiska tillämpningen av EAW

Eurojust fortsatte att spela en viktig roll genom att underlätta överföringen av information, klargöra rättsliga krav från både utfärdande och verkställande myndigheter och generellt påskynda verkställandet av EAW. Eurojusts hjälp har visat sig vara särskilt viktig i brådskande ärenden. I ett sådant ärende tillhandahölls snabb hjälp inom ramen för ett plenarmöte i kollegiet och i ett annat ärende kunde Eurojust ge råd och vägledning via joursamordningen (OCC), vilket ledde till att utlämningen kunde ske i tid.

Den 16 oktober 2012 trädde överlämningsförfarandena för den nordiska arresteringsordern mellan de nordiska länderna (Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige) i kraft, vilket innebär att den nordiska arresteringsordern kommer att tillämpas i överlämningsförfaranden mellan Finland, Danmark och

Sverige i stället för rambeslutet om EAW. Inga erfarenheter har rapporterats ännu.

Praktikerna möter fortfarande praktiska och rättsliga problem i verkställandet av EAW. Följande problem har identifierats av Eurojust:

- ▶ Dålig kvalitet på översättningarna av EAW.
- ▶ Förseningar till följd av otillräcklig eller olämplig information i EAW med avseende på (i) beskrivningar av fakta, inklusive fakta som gör att den eftersökta personen kan kopplas till brottet, (ii) brotten, (iii) domslut eller planerat domslut för alla eller en del av brotten, och (iv) samlande av domar i en slutlig dom efter verkställandet av den EAW som utfärdats för verkställandet av flera domar.
- ▶ Långsam kommunikation mellan de behöriga myndigheterna.
- ▶ Förseningar i samband med förfaranden för transitgodkännanden, eftersom medlemsstaterna har olika processuella regler och tidsgränser för dessa förfaranden.
- ▶ Ärenden där originalet eller en attesterad kopia av den översatta EAW begärs via Eurojust med mycket kort varsel före prövningen av en EAW.
- ▶ Förseningar i ärenden där det krävs garantier för överlämningen av egna medborgare och den myndighet som är behörig att utfärda garantin (justitieministeriet) är en annan myndighet än den myndighet (den allmänna åklagarmyndigheten) som är behörig att utfärda EAW och lämna ytterligare information om detta.
- ▶ Förseningar i tillhandahållande av information enligt artikel 26.2 i rambeslutet om EAW från de verkställande rättsliga myndigheternas sida, vilket medför en risk för att den eftersökta personen kvarhålls en längre tid än vad som fastställs i den utfärdande medlemsstatens tillämpliga lagstiftning.
- ▶ Rättsliga frågor om huruvida justitieministerier anses utgöra en rättslig myndighet enligt artikel 6.1 i rambeslutet om EAW och således är behöriga att utfärda EAW.
- ▶ Proportionalitetsfrågor i den verkställande medlemsstaten i samband med obligatoriskt åtal i den utfärdande medlemsstaten som leder till att alltför många EAW utfärdas, vilket i sin tur ger upphov till svårigheter i ärenden där villkoret dubbel

straffbarhet inte är uppfyllt (artikel 2.2 i rambeslutet om EAW).

- ▶ Kostnader i samband med överlämningar.
- ▶ Förseningar av samtycke till åtal för andra brott (specialitetsbestämmelsen, artikel 27 i rambeslutet om EAW).
- ▶ Skilda synsätt på domar *in absentia* och rätten till förnyad prövning eftersom alla medlemsstater inte har genomfört rådets rambeslut 2009/299/RIF om ändring av rambeslutet om EAW när det gäller rätten till förnyad prövning, vilket kan leda till vägran att verkställa en EAW.
- ▶ Användning av olika kanaler för att överföra EAW (Supplementary Information Request at the National Entry (Sirene), Interpol, sambandsdomare, Europeiska rättsliga nätverket (EJN) och Eurojust), utan meddelande om att de sänds via en viss kanal.
- ▶ Ärenden där en person som begärts utlämnad har frigivits mot borgen men inte infinner sig vid kallelse.
- ▶ Flera EAW som utfärdats av olika rättsliga myndigheter i samma medlemsstat; osäkerhet om vilken EAW som utgör grunden för utlämningen.

Beslut om frysning

Rådets rambeslut 2003/577/RIF om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om frysning av egendom eller bevismaterial (2003 års rambeslut) tillämpas fortfarande inte allmänt trots att de flesta medlemsstater har införlivat beslutet i sin lagstiftning. Denna situation leder till att de rättsliga myndigheter som tillämpar beslutet om frysning och är positivt inställda till mervärdet av de korta tidsfrister som anges i beslutet ibland ställs inför problemet att deras motparter i andra medlemsstater inte känner till detta instrument eller inte kan tillämpa det. Dessa myndigheter använder sig i stället av framställningar om rättslig hjälp enligt 1959 års konvention och MLA-konventionerna samt Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott samt finansiering av terrorism från 1990.

Eurojusts arbete under 2012 visar att denna situation verkar kvarstå, av följande skäl: (i) den begränsade räckvidden för 2003 års rambeslut (det går inte att

inkludera identifiering, frysning och förverkande i en och samma framställning), (ii) svårigheter att tillämpa frysningsbeslut när det bevismaterial som ska frysas inte är känt för de utfärdande myndigheterna vid den tidpunkt framställningen utarbetas utan framkommer i ett senare skede i utredningen, och (iii) en allmän uppfattning om att 2003 års rambeslut ger upphov till ytterligare besvärliga formaliteter.

Ibland skapar den interna uppdelningen av rättsordningen i vissa medlemsstater ytterligare svårigheter i ärenden där beslut om frysning omfattar tillgångar som finns i olika interna delar av rättsordningen.

Avsaknad av nationella centrala register/databaser över pågående förfaranden kan också ge upphov till problem i samband med separata frysningsbeslut utan kopplingar som ändå rör samma tillgångar.

Genomförandet och tillämpningen av 2003 års rambeslut är inte konsekvent, vilket bidrar till att förvärra situationen eftersom frysning (och förverkande) av tillgångar fortfarande inte övervägs av alla medlemsstater redan i ett tidigt skede i utredningar eller åtal av grov gränsöverskridande brottslighet. Eurojust tar emot relativt få framställningar om underlättande av verkställande av frysningsbeslut, vilket speglar denna situation.

Eurojust har identifierat följande bästa praxis i sitt arbete: (i) inbegripa en framställning om tidig försäljning av frysta tillgångar (om tillgångarna är förgängliga, förlorar i värde med tiden eller medför höga hanteringskostnader) i den inledande framställningen om frysning och före förverkande, (ii) redan i ett tidigt skede överväga hur medlen ska förvaltas i väntan på det slutliga beslutet, och (iii) påminna de nationella myndigheterna om deras rapporteringskyldigheter enligt 2003 års rambeslut. I ett ärende bidrog Eurojusts hjälp till att säkra verkställandet av ett frysningsbeslut i en medlemsstat samma dag som ett antal anhållanden och husrannsakingar genomfördes i en annan medlemsstat.

Under 2012 behandlade kollegiet ett allmänt ärende om frysningsbeslut, insamling av information om nationell lagstiftning gällande möjligheten att beslagta egendom som skulle användas i ett civilrättsligt mål och om 2003 års rambeslut var tillämpligt. Eurojust deltog också i diskussioner som nyligen förts inom ramen för plattformen för kontoren för återvinning av tillgångar (ARO) via sin ARO-kontaktpunkt, och deltog dessutom som observatör i den femte rundan av ömsesidiga utvärderingar om ekobrott och ekobrottutredningar.

Förverkande och återvinning av egendom

Rambeslut 2006/783/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande och rambeslut 2005/212/RIF om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott har inte genomförts till fullo av alla medlemsstater, vilket skapar osäkerhet kring de gemensamma grunderna för förverkande och erkännande av beslut om förverkande. Lagstiftningen om förverkande skiljer sig fortfarande betydligt mellan medlemsstaterna, och detsamma gäller specifika koncept som utvidgat förverkande, förverkande utan föregående fällande dom och förverkande av värde.

Eurojusts arbete med förverkande och återvinning av tillgångar är fortfarande begränsat och visar att förfarandena fortfarande är långdragna. Eurojusts roll i dessa ärenden är huvudsakligen att underlätta och medla. Eurojust bistår med klargöranden av rättsliga krav i de olika rättsordningarna och underlättar överföringen av framställningar. Flera ärenden kunde slutföras med lyckat resultat under 2012, vilket visar att Eurojusts hjälp är avgörande i detta slags ärenden. I ett ärende kunde en medlemsstat bara genom att få information som förmedlats via Eurojust säkra två fällande domar. Medlemsstatens skattemyndigheter kunde återvinna 295 500 euro, och de dömda ålades att betala totalt cirka 900 000 euro till skattemyndigheterna. I ett annat ärende förverkades tio lyxlägenheter i en medlemsstat med Eurojusts hjälp.

När det gäller förvaltning av frysta tillgångar underlättade Eurojust utbyte av expertyttranden från skattemyndigheter i två medlemsstater i ett ärende som omfattade 110 000 euro i frysta tillgångar. I ett ärende om förverkande utan föregående fällande dom utfärdades ett beslut om utverkande av ett belopp på 580 000 euro tack vare Eurojusts hjälp.

En återkommande svårighet är den koppling som krävs för att visa att tillgångarna i fråga tillhör den misstänkta personen (förutom i ärenden om utvidgat förverkande, där bevisbördan är lägre) och att förfarandena för försäljning av förverkade tillgångar är överdrivet långdragna, vilket förvärras av administrativa myndigheters deltagande samt uppfattad onödig byråkrati. Eurojusts arbete visar att den misstänkta personens samtycke (i rättsordningar där uppgörelser om nedsatt påföljd är tillåtna) och en tidig försäljning av vissa typer av frysta tillgångar före förverkande kan påskynda förverkandet.

Syftet med förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om frysning och förverkande av vinning

av brott i Europeiska unionen, som diskuteras för närvarande, är att harmonisera definitionerna av vissa allvarliga brottsområden och delvis ersätta 2005 års rambeslut om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott. Eurojusts yttrande om detta förslag till instrument lades fram för Europaparlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (LIBE-utskottet) 2012 (se även avsnitt 2.1). Eurojust fortsatte också att tillhandahålla stöd via Camden Asset Recovery Inter-Agency Newark (CARIN), där Eurojust deltar som observatör.

Kontrollerade leveranser

Kontrollerade leveranser anses vara ett användbart utredningsverktyg, särskilt i ärenden om narkotikabrott. Enligt Eurojustbeslutet kan de nationella medlemmarna beviljas befogenhet att godkänna och samordna kontrollerade leveranser. Hittills har den befogenheten endast beviljats ett begränsat antal nationella medlemmar.

Under 2012 fortsatte Eurojust att medverka till att identifiera behörig myndighet och/eller lösa svårigheter i samband med förseningar, inhämta godkännanden, översätta framställningar om rättslig hjälp, lösa procedurmässiga svårigheter eller anordna samordningsmöten för att underlätta inrättandet av sådana utredningsverktyg i komplexa ärenden. Eurojust har också medverkat till att förebygga problem med *ne bis in idem* och har i allmänhet varit behjälplig i brådskande ärenden.

Svårigheter har uppkommit till följd av (i) skilda materiella och processuella krav för godkännande av kontrollerade leveranser, (ii) tidspress i organisationen och genomförandet av kontrollerade leveranser, och (iii) fastställande av behörig nationell myndighet för rättsligt godkännande av kontrollerade leveranser, vilket förvärras i ärenden där transit genom andra medlemsstater än de medlemsstater som är direkt involverade i ärendet också kräver godkännande. I vissa medlemsstater krävs domstolsgodkännande för kontrollerade leveranser som ett specifikt utredningsverktyg, medan det i andra räcker med godkännande från polisen.

1.3 Översikt av Eurojusts arbete inom prioriterade brottsområden

Terrorism

Brottsstatistik	2012	2011
Antal registrerade ärenden	32	27
Antal samordningsmöten	3	1

Medlemskap i en terroristorganisation var det vanligaste brottet i Eurojusts terrorismärenden. De ärenden som hänsköts till Eurojust 2012 föreföll inte vara kopplade till en enda brottskategori, utan brottstyperna varierade stort, inklusive brott mot liv, hälsa och personlig frihet.

Baserat på information och rekommendationer som mottagits från Eurojusts nationella korrespondenter i frågor om terrorism utvecklade Eurojust konceptet och innehållet i sin Terrorism Convictions Monitor (TCM), som ger en översikt av rättslig utveckling på

terrorismområdet i medlemsstaterna samt rättsliga analyser av utvalda ärenden. Särskild uppmärksamhet ägnades åt vissa analysaspekter och ytterligare fokusområden planeras för de kommande upplagorna av rapporten. TCM baseras på information som delges Eurojust om genomförandet av rådets beslut 2005/671/RIF av den 20 september 2005 samt öppna källor. Tre upplagor av TCM publicerades under 2012.

Eurojust bidrog också till Europols TE-SAT-rapport genom en kvantitativ och kvalitativ analys av domstolsbeslut i ärenden gällande terrorism och en översikt av ändringar i lagstiftning gällande terrorism i medlemsstaterna.

Inom ramen för projektet World Justice, som är ett oberoende initiativ som inriktas på att stärka rättsstatsprincipen världen över, skrev Eurojust en artikel, *Strengthening Inter-State Cooperation – the Eurojust Experience*, som publicerades i Counter-Terrorism: International Law and Practice i januari 2012.

Artikeln innehåller rekommendationer om hur det rättsliga samarbetet bör genomföras för att säkra nationella och regionala säkerhetsimperativ samtidigt som rättsstatsprincipen respekteras.

Den 20 juni höll Eurojust sitt årliga strategiska möte om terrorism. Temat för mötet var fenomenet "ensamvargar" inom terrorism och sociala nätverk i terrorismsammanhang. Resultatet av en enkät om denna fråga granskades och relevanta ärenden från flera medlemsstater samt Norge diskuterades och presenterades av praktiker.

Den 11–12 december anordnade Eurojust och Europol en workshop för praktiker, som samlade terrorismexperter från Indien och EU. Syftet med workshoppen var att främja rättsligt samarbete genom att definiera gemensamma intressen och överväga förutsättningarna för ett samarbete. En av dagarna ägnades åt frågor i samband med rättsligt samarbete och gemensamma antiterrorismärenden. I syfte att samla in relevant rättslig information före diskussionerna hade Eurojust skickat ut en enkät om dessa frågor till medlemsstaternas antiterrorismmyndigheter.

Narkotikabrott

Brottsstatistik	2012	2011
Antal registrerade ärenden	263	242
Antal samordningsmöten	59	50
Antal JIT	13	7

Analysen av denna brottstyp visar att kriminella organisationer och penningtvätt mycket ofta är kopplade till de narkotikabrott som hänskjuts till Eurojust. De medlemsstater som är mest involverade i denna brottstyp genom anmodanden om rättsligt samarbete vid Eurojust var Sverige, Frankrike och Italien, medan Nederländerna, Spanien och Belgien var de medlemsstater som anmodades oftast.

I januari publicerade Eurojust slutrapporten om sitt strategiska projekt *Stärkande av Eurojusts arbete i narkotikaärenden*, som belyser det komplexa arbetet med att samordna utredningar av narkotikabrott på hög nivå. De preliminära resultaten av projektet dis-

I ett kombinerat bombattentat och massskjutning i Norge den 22 juli 2011 dödade en ensamvarg 77 personer. Utredningar inleddes om den första större terroristattaken i Europa som begåtts av en ensamvarg och den fjärde största terroristattaken i Europa sedan andra världskriget.

Eurojust bistod med värdefull hjälp med flera aspekter av detta ärende under utredningen och rättegången. Med deltagande från den norska sambandsåklagaren vid Eurojust och de lettiska och brittiska nationella kontoren erhöles bankupplysningar snabbt från Lettland och Antigua och Barbuda. Det polska nationella kontoret gjorde förfrågningar om en framställning om hörande av ett vittne. Det spanska och det brittiska kontoret delade villigt med sig av sin expertis i hanteringen av ett sådant omfattande terrorismärende. Direkta kontakter mellan det franska kontoret och den norska sambandsåklagaren bidrog till ett effektivt verkställande av två framställningar om rättslig hjälp gällande identifiering, lokalisering och hörande av ett vittne. Sambandsåklagaren för USA medverkade i verkställandet av en brådskande framställning om hörande av ett vittne via en videokonferens i USA under rättegångsförfarandet.

Eurojusts hjälp var en värdefull komponent i det internationella samarbetet i detta ärende. Eurojust hjälpte till genom att kontinuerligt underlätta MLA-framställningar och möjliggöra direkt personlig kontakt mellan medlemsstater och tredjeländer via de nationella kontoren och sambandsåklagarna vid Eurojust. Eurojusts insatser bidrog till ett effektivt, ändamålsenligt och tidsbesparande rättsligt samarbete mellan behöriga nationella myndigheter.

Domstolsförhandlingarna hölls i Norge från april till juni 2012. Den 24 augusti 2012 förklarades den svarande skyldig och dömdes till det strängaste fängelsestraffet i Norge, förvaring i 21 år, med en minimitid på 10 år.

kuterades under ett strategiskt seminarium i Krakow i oktober 2011. I slutrapporten behandlas de olika svårigheter som konstaterats i informationsutbytet och samordningen, behörighetskonflikter, verkställande av MLA-framställningar och EAW, JIT, kontrollerade leveranser, återvinning av tillgångar samt förbindelser med tredjeländer. Rapportens viktigaste rekommendationer om åtgärder i kampen mot narkotikabrott presenterades för EU:s ständiga kommitté för operativt samarbete i frågor som rör den inre säkerheten (COSI) i juni. På grundval av denna analys utarbetade Eurojust en åtgärdsplan 2012–2013 med rekommendationer för att förbättra sitt arbete i samarbete med nationella myndigheter.

Inom ramen för Empact (European Multidisciplinary Platform Against Crime Threats) deltog Eurojust bland andra aktörer i fyra projekt gällande narkotikabrott med särskild inriktning på olaglig handel med syntetiska droger av västafrikanska organiserade kriminella grupper, olaglig narkotikahandel via västra Balkan och smuggling i containertransporter.

Eurojusts representanter medverkade i en förberedande studie inför en konsekvensbedömning om ett nytt lagstiftningsinstrument som ska ersätta rådets rambeslut 2004/757/RIF om minimibestämmelser för brottsrekvisit och påföljder för olaglig narkotikahandel.

Eurojust var också representerat vid den andra europeiska konferensen om indikatorer för övervakning av narkotikatillgången som anordnades av Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN) i Lissabon i november. Formella förhandlingar om ett samförståndsavtal mellan Eurojust och ECNN inleddes i slutet av 2012.

Inom ramen för samarbetet med latinamerikanska länder deltog Eurojust i ett högnivåseminarium som anordnades av Parlamentariska församlingen EU–Latinamerika på temat *kampen mot olaglig narkotikahandel och organiserad brottslighet i Europa och Latinamerika* i Mexiko i februari. I samarbete med REFCO (nätverket av åklagare mot organise-

Flera distributionsnätverk för narkotikahandel i Österrike, Tyskland, Belgien och Nederländerna hade byggts upp av en organiserade kriminell grupp från f.d. jugoslaviska republiken Makedonien (FYROM). Stora herointransporter organiserades från FYROM till Belgien och Nederländerna. När narkotikan nådde Västeuropa distribuerades heroinet i mängder upp till 5 kg till Frankfurt och Wien. Möjliga kopplingar föreföll finnas till Storbritannien, Sverige, Danmark, Frankrike och Schweiz.

Tack vare polisiärt samarbete mellan Österrike och Tyskland och intensiva utredningar kunde stora mängder heroin beslagtas i båda länderna. Flera medlemmar på lägre nivå anhölls, men de ersattes efter bara 2–3 dagar. För att utöka de gemensamma insatserna mot den kriminella gruppen enades parterna om att Eurojust skulle samordna utredningarna i medlemsstaterna och verka för inledande av utredningar och åtal i FYROM.

När Eurojust blev involverat i utredningarna hade varken Nederländerna eller FYROM inlett nationella straffrättsliga förfaranden. Eftersom FYROM inte tillåter utlämning av egna medborgare och de flesta av de misstänkta var bosatta där, anordnade Eurojust två samordningsmöten för att uppmuntra landet att delta och öka takten i utredningarna. FYROM inledde straffrättsliga förfaranden till följd av det första samordningsmötet på Eurojust. De samordnade utredningarna ledde till att de huvudmisstänkta och flera andra gärningsmän kunde anhålls och dömas.

Den kriminella gruppen byggde upp sitt nätverk igen och ett tredje samordningsmöte anordnades på Eurojust för att diskutera hur samarbetet skulle kunna främjas. Flera rättsliga problem till följd av skillnader i de involverade ländernas rättsliga system hindrade informationsutbytet och ett fullständigt deltagande av de möjliga partnerländerna. Detta tredje samordningsmöte fungerade som ett forum för djupgående diskussioner om hur eventuella rättsliga frågor kunde lösas och för att identifiera möjliga lösningar genom att kombinera tillämpningen av flera olika rättsliga instrument. Efter samråd och överenskommelser på nationell nivå om vilka åtgärder som skulle vidtas ledde ett fjärde samordningsmöte på Eurojust till att en JIT inrättades mellan Österrike, Tyskland, Nederländerna FYROM, som är aktiv för närvarande. JIT erhöll ekonomiskt stöd via Eurojusts projekt för finansiering av JIT.

rad brottslighet i Centralamerika), diskuterades ett initiativ från FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå (UNODC).

Samarbetet med Ibero-amerikanska nätverket för internationellt rättsligt samarbete (IberRed) var givande.

Människohandel

Brottsstatistik	2012	2011
Antal registrerade ärenden	60	79
Antal samordningsmöten	20	24
Antal JIT	6	6

En analys av brottstypen visar att människohandel behandlades som ett fristående brott i ungefär hälften av ärendena. Medlemskap i en kriminell organisation förekom ofta i de ärenden gällande människohandel som hänsköts till Eurojust, följt av illegal invandring. De medlemsstater som har varit mest involverade i denna brottstyp genom att initiera ärenden hos Eurojust är Tyskland och Storbritannien, följt av Bulgarien och Spanien. Rumänien, Bulgarien och Nederländerna var de medlemsstater som oftast anmodades för samarbete på detta område.

Syftet med det gemensamma uttalandet från RIF-myndigheterna 2011 var att hantera människohandel på ett samordnat, konsekvent och heltäckande sätt, och Eurojust gjorde å sin sida ett åtagande om att i samarbete med andra myndigheter öka sina insatser för att bistå medlemsstaterna i utredningar och åtal om människohandel och i samordningen av gränsöverskridande insatser.

Som en uppföljning till det gemensamma uttalandet och i linje med EU:s strategi mot människohandel 2012–2016 initierade Eurojust ett strategiskt projekt, *Eurojust's Action against Trafficking in Human Beings*, med målsättningen att stärka och förbättra samarbetet mellan nationella rättsliga myndigheter i kampen mot människohandel, förbättra tillämpningen av befintliga rättsliga instrument, intensifiera insatserna för åtal av dessa brott på nationell nivå och utöka Eurojusts deltagande i ärenden gällande människohandel. Projektet baserades på (i) en analys av svaren på en enkät som skickats till alla medlemsstater samt Kroatien och Norge, (ii) en analys av specifika Eurojustärenden om människohandel under perioden 1 januari 2008–31 december 2011,

Frankrike initierade ett ärende om människohandel som omfattade sexuellt utnyttjande av bulgariska medborgare. Medlemmar i en organiserad kriminell grupp rekryterade offer i Bulgarien och tvingade dem att prostituera sig i flera europeiska länder.

De franska myndigheterna bad Eurojust om hjälp med att identifiera eventuella parallella förfaranden i Belgien och att underlätta inrättandet av en JIT. Efter ett samordningsmöte på Eurojust inledde de belgiska myndigheterna en preliminär utredning som inriktades på två misstänkta som förekom i den franska utredningen.

En JIT inrättades med Frankrike, Bulgarien, Eurojust och Europol för att underlätta utbytet av information och bevisning. JIT fick finansiellt stöd genom Eurojusts projekt för finansiering av JIT. Utredningarna inriktades både på människohandeln och på de finansiella flöden som den gav upphov till. I detta avseende var Eurojusts analys av finansiella transaktioner via penningförsändelser som skickades med Western Union till särskild hjälp för att identifiera de olagliga vinster som skickades från Frankrike till de huvudmisstänkta, som var bosatta i Bulgarien.

Efter en grundlig utredning av JIT initierade Frankrike en gemensam aktionsdag. Eftersom den kriminella gruppen var ytterst rörlig deltog även de belgiska och polska myndigheterna i aktionsdagen. En samordningscentral inrättades på Eurojust med deltagande av de berörda nationella kontoren, ärendeanalysenheten och Europol, vilket säkerställde beslutsfattande och informationsutbyte i realtid. Samordningscentralen underlättade även utfärdandet av fyra EAW under aktionsdagen och bistod med analys och korskontroller av information, vilket ledde till att kopplingar till andra utredningar i EU kunde identifieras. Skriftlig bevisning och mobiltelefoner beslagtogs vid 13 husrannsakingar, sex EAW verkställdes och nio personer anhölls.

och (iii) slutsatser från ett strategiskt möte om människohandel som hölls hos Eurojust i april 2012. Resultaten användes för att utarbeta en slutrapport och åtgärdsplan för 2012–2016, som presenterades under EU-dagen mot människohandel i Bryssel den 18 oktober 2012.

Eurojust stödde utbildningsaktiviteter som anordnades av Frontex och Cepol genom att bistå med sin erfarenhet och expertis. Eurojust etablerade också kontakt med FN:s informella grupp om människohandel och med plattformen för människohandel, som har inrättats av den internationella åklagarorganisationen IAP.

Eurojust deltog i Empact-projektet om människohandel och har också deltagit i projektet *The introduction of the requirements for establishing JITs to fight THB in South Eastern Europe*, som leds av Bulgarien och Slovenien och inriktas på rättsligt samarbete, samordning och skydd av offer.

Bedrägeri

Brottsstatistik	2012	2011
Antal registrerade ärenden*	382	218
(* De totala siffrorna för 2012 kan inte jämföras med föregående år – se förklaring nedan).		
Antal samordningsmöten	33	58
Antal JIT	11	4

Bedrägeri (86 ärenden) och momsbedrägerier (58 ärenden) var vanligast 2012. En analys av brotts-typen visar att de flesta ärenden (256) handlade om bedrägeri som ett fristående brott. Organiserad brotts-lighet, förfalskning av dokument och penningtvätt var de brott som oftast hade kopplingar till bedrägeri i de ärenden där bedrägeri inte var ett fristående brott. Österrike, Tjeckien och Ungern initierade flest ärenden, medan de oftast anmodade länderna var Storbritannien, Spanien och Tyskland.

Under 2012 började Eurojust tillämpa nya kriterier för den statistiska klassificeringen av ärenden per brottstyp. Dessa ändringar är orsaken till vad som är en skenbara ökningen av bedrägeriärenden.

Eurojust deltog också i ett expertmöte som anordnades av Europol inom ramen för MTIC (Europol's Missing Trader Intra-Community), som är Europol's kontaktpunkt för bedrägeriärenden.

De rättsliga myndigheterna i Sverige bad det svenska kontoret vid Eurojust att anordna ett samordningsmöte för att diskutera ett antal rättsliga hinder för utredningen av ett ärende som rörde ett avancerat bedrägeri (s.k. boiler room) med investeringar med hög avkastning (HYIP). Ärendet hade kopplingar till Finland, Island, Cypern och Storbritannien. I Sverige identifierades 19 offer som hade bedragits på sammanlagt 800 000 euro.

Samordningsmötet hos Eurojust hade följande syften: utbyta information om bevisning och uppgifter som samlats in i de berörda länderna, fastställa vilket land som var bäst skickat att väcka åtal i ärendet och fatta beslut gällande möjligheten att förlänga den bilaterala JIT-överenskommelsen mellan Sverige och Finland. Det bilaterala JIT-avtalet mellan Sverige och Finland förlängdes till följd av samordningsmötet och utvidgades till att omfatta Storbritannien, Cypern och Island. Eurojust underlättade arbetet med att ändra JIT-avtalet och tillhandahöll de nödvändiga EU-medlen via projektet för finansiering av JIT. Vid samordningsmötet enades samtliga länder om att Sverige skulle leda utredningen och väcka åtal om bedrägeri, vilket bidrog till att undvika en behörighetskonflikt.

Korruption

Brottsstatistik	2012	2011
Antal registrerade ärenden	30	26
Antal samordningsmöten	7	19
Antal JIT	3	1

De flesta ärenden rörde penningtvätt och bedrägeri.

Eurojust har behandlat flera ärenden om offentlig upphandling som omfattar EU-medel eller anbuds-förfaranden.

Eurojust deltog i en expertgranskningspanel som behandlade resultaten av studien *Development of an EU Evaluation Mechanism in the area of Anti-Corruption with a particular focus on identifying and reducing the cost of corruption in Public Procurement involving EU*

Funds, som finansierats av kommissionen. Eurojust bistod med sin sakkunskap om utredningar och åtal.

I september 2012 deltog Eurojust i en tv-sänd debatt på *Euronews* om korruption. Vid det tillfället betonade Eurojust sin roll i korruptionsbekämpningen och kom med konkreta förslag för att lösa de problem som åklagarna möter under utredningar och åtal i korruptionsärenden. Dessa problem och Eurojusts förslag hade diskuterats under en debatt som hölls hos Eurojust av Rådgivande forumet för allmänna åklagare i EU:s medlemsstater efter det att EU:s bedrägeribekämpningspaket antogs 2011. Det centrala budskapet var att Eurojust är aktivt engagerat

Representanter för ett finskt företag som tillverkar pansarfordon misstänktes för att ha betalt mutor till kroatiska regeringstjänstemän och beslutsfattare. De finska myndigheterna hade inlett en utredning om misstanke om grovt mutbrott efter att ha upptäckt att penningtransaktionerna i samband med denna affär liknade en annan affär mellan samma företag och de slovenska myndigheterna. Ett österrikiskt företag agerade som agent i transaktionerna mellan de två parterna och mottog betalningar från fordonstillverkaren. De finska myndigheterna hade anledning att misstänka att mutbrottet begicks som ett led i förhandsbetalningar i samband med affären.

En JIT inrättades med stöd av Eurojust. På så sätt kunde de behöriga finska, österrikiska och kroatiska myndigheterna gemensamt bedriva effektiva utredningar före rättegången. Med hjälp av JIT kunde de nationella myndigheterna också genomföra nödvändiga utfrågningar, tillämpa tvångsmedel och vidta andra utredningsåtgärder. Eurojust höll två samordningsmöten, där JIT-deltagarna enades om utformningen av en operativ plan som samtliga parter i JIT skulle underteckna. Eurojusts stöd visade sig vara en viktig faktor eftersom parterna i utredningen på så vis kunde samarbeta effektivt och uppnå ett ömsesidigt förtroende. Under 2012 fortsatte Eurojust att underlätta de nationella myndigheternas arbete med detta ärende.

i kampen mot korruption och att Eurojusts framtida utveckling enligt EUF-fördraget inriktas på att göra arbetet mer effektivt och ändamålsenligt.

Databrott

Brottsstatistik	2012	2011
Antal registrerade ärenden	42	24
Antal samordningsmöten	5	10
Antal JIT	2	2

En analys av brottstypen bekräftar att de databrott som hänsköts till Eurojust ofta hade kopplingar till organiserad brottslighet, bedrägeri och penningtvätt. En stor andel av ärendena rörde nätfiske och bilder av sexuella övergrepp mot barn på nätet. De medlemsstater som oftast var involverade i denna brottstyp som anmodande länder var Rumänien, Belgien, Estland, Tyskland, Frankrike och Italien, och de medlemsstater som oftast anmodades om rättsligt samarbete var Italien, Storbritannien och Tyskland, följd av Spanien och Nederländerna. Eurojust anordnade en samordningscentral rörande databrott under rapporteringsperioden.

Eurojust deltog fortsatt i European Cybercrime Platform, vilken inkluderar Internet Crime Reporting Online System (I-CROS) och Europols AWF CYBORG.

I enlighet med rådets slutsatser om inrättande av ett europeiskt centrum mot it-brottslighet (EC3), där rådet betonade att det är viktigt att se till att centrumet för ett nära samarbete med Eurojust, utsåg Eurojusts kollegium i december 2012 en företrädare för kollegiet till det europeiska centrumets programstyrelse. Vid programstyrelsens första möte föreslog Eurojust att man skulle agera som en kontaktpunkt för rättsliga aktörer och undersöka alla möjliga kopplingar mellan EC3 och utbildning i databrott för medlemsstaternas rättsväsende. Eurojusts kollegium beslutade att inrätta en arbetsgrupp om databrott och datarelaterad brottslighet vid Eurojust och att avdela en anställd till EC3 för att försäkra sig om att de rättsliga aspekterna täcktes.

Eftersom Eurojusts arbetsuppgifter även omfattar samarbete med tredjeländer, anordnade Eurojust en workshop om databrott på temat *Workshop on the application of the Mutual Legal Assistance and Extradition Agreements between the European Union and the United States of America* den 25–26 oktober.

En organiserad kriminell grupp hade sedan augusti 2010 använt förfalskade och stulna kreditkortsuppgifter för att betala för varor som köpts från tyska internetsidor. Varorna, som främst var avancerade teknikprodukter som surfplattor, digitalkameror, plattskärms tv och mobiltelefoner samt designerkläder och klockor, skickades till varuhandlare i Tyskland, som vidarebefordrade varorna till norra Europa (särskilt Estland).

Två samordningsmöten hölls på Eurojust. Vid det första mötet 2011 undertecknades ett JIT-avtal mellan Estland och Tyskland för att identifiera de misstänkta och upplösa den kriminella gruppen. JIT-medlemmarna utbytte även information för att underlätta åtal i båda länderna. De estländska rättsliga myndigheterna behövde information från de tyska myndigheterna om förbrott med kopplingar till penningtvätt som begåtts i Tyskland. På grund av skillnader i de straffrättsliga förfarandena hade de tyska myndigheterna utformat informationen för användning i de tyska förfarandena, vilka inte överensstämde med Estlands rättsliga krav. Problemen kunde lösas inom ramen för JIT och kompletterande dokumentation utarbetades snabbt av de tyska myndigheterna så att de estländska myndigheterna kunde uppfylla beviskraven enligt sina straffrättsliga förfaranden.

Till följd av utredningarna beslagtogs varor till ett beräknat värde av 250 000 euro i Tyskland under 2011. Den totala skada som gärningsmännen orsakat uppskattades till 3 miljoner euro. Till följd av de estländska rättsliga förfarandena identifierades 27 misstänkta som åtalades för penningtvätt.

Under 2012 hölls ett andra samordningsmöte på Eurojust, då de respektive ländernas myndigheter uppgav att utredningarna hade avslöjat kopplingar till Ryssland, Italien, Storbritannien, Österrike och Litauen.

Penningtvätt

Brottsstatistik	2012	2011
Antal registrerade ärenden	144	122
Antal samordningsmöten	34	27
Antal JIT	8	4

Analysen visar att betydande antal ärenden (64) handlade om penningtvätt som ett fristående brott. Bedrägeri, organiserad brottslighet och narkotikabrott var de brottskategorier som oftast hade kopplingar till penningtvätt i ärenden där detta inte var ett fristående brott. De medlemsstater som oftast initierade ärenden var Österrike, Cypern och Storbritannien. De medlemsstater som anmodades oftast var Italien, Nederländerna och Frankrike.

Eurojust deltog i möten för arbetsgruppen mot penningtvätt (FATF), och deltog också i ett expertmöte som anordnades av Europol inom ramen för dess kontaktpunkt för Sustrans.

Myndigheterna i Spanien och Storbritannien utredde ett utstuderat penningtvättsystem. Den olagliga verksamheten omfattade import, förvärv och distribution av kontrollerad narkotika. Några av de metoder som användes av den organiserade kriminella gruppen för att tvätta över 2 miljoner euro var hypoteksbedrägeri, olaglig försäljning av fordon och förvärv av tillgångar i både Spanien och Storbritannien.

Syftet med utredningen var att identifiera de investeringar som gjorts av den kriminella gruppen i Spanien och därefter beslagta tillgångarna. Eurojust underlättade informationsutbytet mellan Spanien och Storbritannien, vilket gjorde det möjligt för de spanska myndigheterna att identifiera ytterligare tillgångar som ägdes av de gruppmedlemmar som var baserade i Spanien. Europols analys av data bidrog till att identifiera förbindelserna mellan medlemmarna och andra personer som hade kopplingar till den kriminella gruppen. Efter två samordningsmöten kunde de spanska myndigheterna anhänga flera misstänkta och beslagta deras tillgångar.

(Mobila) organiserade kriminella grupper

Brottsstatistik	2012	2011
Antal registrerade ärenden	231	197
Antal samordningsmöten	43	56
Antal JIT	5	6

En analys av brottstypen visar att ett betydande antal ärenden (68) handlade om organiserad brottslighet som ett fristående brott. I ärenden där det inte var ett fristående brott var narkotikabrott den brottsstyp som oftast kopplades till organiserad brottslighet, följt av bedrägeri, brott mot liv, hälsa och personlig frihet samt människohandel. De medlemsstater som oftast registrerade ärenden om organiserad brottslighet var Italien, Österrike och Bulgarien, och de medlemsstater som oftast anmodades för samarbete var Italien, Belgien och Storbritannien.

Organiserade kriminella grupper ingår fortsatt i Eurojusts arbete, inte bara som ett fristående brott, utan även som ett allmänt inslag som förvärrar andra brott.

I syfte att anpassa Eurojusts arbete till EU:s prioriteringar infördes mobila (rörliga) organiserade kriminella grupper som en fristående kategori av organiserad brottslighet genom kollegiets beslut 2012-10 om Eurojusts operativa prioriteringar 2012-2013. Denna brottskategori avser rörliga kriminella nätverk som är verksamma i hela EU och som vanligen är specialiserade på brott som inbrott, rån av värde transporter och metallstöld.

Eurojust verkade för sektorsöverskridande strategier mot organiserad brottslighet. Ett strategiskt seminarium som anordnades gemensamt med det danska ordförändskapet för rådet på temat *A Multidisciplinary Approach To Organised Crime: Administrative Measures, Judicial Follow-Up And The Role Of Eurojust* hölls i Köpenhamn i mars 2012.

Eurojust deltog också i mötena för det informella nätverket om den administrativa strategin för att förebygga och bekämpa organiserad brottslighet och bidrog aktivt som medlem i nätverkets kärngrupp till att skapa en virtuell gemenskap för praktiker på detta område.

Hanteringen av vinning av organiserad brottslighet förblir en prioritering för Eurojust, och den frågan behandlades under seminariet *Confiscation and Organised Crime: procedures and perspectives in international judicial cooperation*, som hölls i Palermo i maj 2012.

De italienska myndigheterna utredde en organiserad kriminell grupp som kom över tunga fordon (traktorer, påhängsvagnar, lastbilar etc.) genom förskingring och stölder riktade mot leasingföretag, som orsakades förluster på flera miljoner euro. Registreringsskyltarna och registreringsnumren ändrades och fordonen såldes därefter i Östeuropa, Nordafrika, Albanien, Turkiet, Polen och Saudiarabien. Den organiserade kriminella gruppen opererade i Italien, Österrike och Tyskland. De italienska myndigheterna bad det italienska nationella kontoret vid Eurojust om hjälp med att utvidga utredningen till att omfatta dessa länder.

Eurojust ombads att anordna ett samtidigt verkställande av EAW och husrannsakingar. De berörda nationella kontoren samordnade aktionerna med sina nationella myndigheter och enades om att genomföra en gemensam aktionsdag i december 2011. Under aktionsdagen anhölls 13 personer i Italien, en i Österrike och en i Tyskland och man gjorde ett stort antal husrannsakingar. Efter dessa åtgärder ombads Eurojust att hjälpa till med att underlätta verkställandet av ytterligare MLA-framställningar och diskutera det bästa sättet att samordna de straffrättsliga förfarandena i de berörda rättsordningarna för att undvika problem med *ne bis in idem*. En av de misstänkta anhölls i hemlandet, men kunde inte utlämnas enligt den nationella lagstiftningen. Åtalet mot henne fick därför väckas i den rättsordningen. Ett samordningsmöte anordnades i mars 2012 för att lösa dessa frågor och parterna enades om att överföra de italienska förfarandena till de österrikiska myndigheterna.

Illegal invandring

Brottsstatistik	2012	2011
Antal registrerade ärenden	29	31
Antal samordningsmöten	18	13
Antal JIT	4	2

En analys av brottstypen visar att illegal invandring behandlades som ett fristående brott i ungefär hälften av ärendena. Människohandel, organiserad brottslighet och urkundsförfalskning var de brott som oftast var kopplade till illegal invandring i de ärenden där detta inte var ett fristående brott. De medlemsstater som initierade flest ärenden var Frankrike, Österrike och Italien, och de medlemsstater som oftast anmodades för samarbete var Nederländerna och Storbritannien.

Såsom anges ovan ligger Eurojusts operativa prioriteringar i linje med EU:s prioriteringar, och illegal invandring ingår nu i Eurojusts prioriteringar. Det är första gången som denna brottstyp tas med i årsrapporten.

Eurojust deltog i Empact-projektet om illegal invandring.

Brott som påverkar EU:s ekonomiska intressen

Brottsstatistik	2012	2011
Antal registrerade ärenden	27	21

Eurojust ägnade särskild uppmärksamhet åt brott som påverkar EU:s ekonomiska intressen (så kall-

ade PIF-brott). Precis som på andra brottsområden hjälpte Eurojust de nationella myndigheterna genom att underlätta snabbt verkställande av framställningar om rättslig hjälp och samordna de åtgärder som behövde vidtas i utredningar och åtal. Eurojust anordnade till exempel samordningsmöten, underlättade frysning och förverkande av vinning av brott och behandlade brådskande framställningar, särskilt i fall där de nationella obligatoriska tidsfristerna höll på att löpa ut.

I sitt svar från juni 2012 på kommissionens offentliga samråd om skydd av EU:s ekonomiska intressen och stärkande av åtal betonade Eurojust att problem i samband med skyddet av EU:s ekonomiska intressen när det gäller det rättsliga samarbetet kan uppstå till följd av skillnader i medlemsstaternas straffrättsliga förfaranden, till exempel obligatoriska begränsningar och regler om bevisinsamling. . Brist på resurser och specialkunskaper på nationell nivå kan dessutom ge upphov till praktiska svårigheter i bekämpningen av brott som påverkar EU:s ekonomiska intressen. Vid grov brottslighet är samarbete och samordning mellan de nationella behöriga myndigheterna redan i ett tidigt skede av avgörande betydelse. Eurojust bistår med hjälp när de nationella behöriga myndigheterna ber om det.

I december 2010 inledde de finska gränsmyndigheterna en utredning efter det att två kvinnor som hade förfalskade indiska pass och åtföljdes av en indisk man anlände till en finsk flygplats. Efter en förundersökning upptäckte myndigheterna en mycket aktiv organiserad kriminell organisation som sysslade med illegal invandring från Sri Lanka till EU. De finska myndigheterna misstänkte att den kriminella gruppen hjälpte personer från Sri Lanka att olagligt ta sig in i Frankrike, ofta genom att använda en rutt genom Förenade Arabemiraten, Kenya, Tanzania, Turkiet och Finland. En del av de illegala invandrarna använde förfalskade brittiska pass som producerats i Thailand för att ta sig till Kanada.

De finska myndigheterna bad Eurojust om hjälp för att inrätta en JIT med Frankrike. Trots skillnaderna mellan förfarandet för godkännande av JIT i de båda medlemsstaterna kunde den inrättas under ett samordningsmöte som hölls på Eurojust i september 2011. Den rättsliga ramen för JIT möjliggjorde ett snabbt informationsutbyte för rättsliga ändamål utan att de långvariga framställningsförfarandena behövde tillämpas. Både de språkliga hindren och behovet av översättningar kunde skapa problem. Eurojust anordnade tre samordningsmöten, som bidrog till att skapa ömsesidigt förtroende, utbyta information och övervinna de språkliga hindren.

I februari 2012 inrättades dessutom en samordningscentral vid Eurojust för att stödja en samtidig operation i Finland, Frankrike och Belgien. Samordningscentralen stod i direkt kontakt med Europols operativa central, som inrättades i Paris. De två samordningscentralerna möjliggjorde utbyte av information och bevisning i realtid mellan polisen och de rättsliga myndigheterna i de berörda länderna samt omedelbar analys av de insamlade uppgifterna. Under den gemensamma aktionsdagen genomfördes 23 husrannsakingar och 27 personer anhölls. Efter den samordnade aktionsdagen fortsatte Eurojust att följa utvecklingen för att garantera bästa möjliga resultat på rättslig nivå.

De italienska myndigheterna utredde en kriminell organisation med ett antal italienska misstänkta som var involverade i skatteflykt. De misstänkta agerade för flera utländska företags räkning och hade undertecknat en överlåtelsehandling för överföring av aktier från ett italienskt företag som var verksamt i Sienna till en tredje part, ett företag registrerat på Bermuda, i syfte att undvika att betala skatt i Italien. Ett amerikanskt och ett portugisiskt företag var också inblandade, som båda var filialer till det Bermudabaserade moderföretaget. Båda företagens kapitalvinster överfördes till företaget på Bermuda.

De italienska myndigheterna bad Eurojust om hjälp med att underlätta verkställandet av MLA-framställningar till de behöriga myndigheterna i USA och Portugal för att inhämta all relevant information och bevisning om att båda filialerna var fiktiva. Eurojusts snabba ingripande ledde till att den italienska MLA-framställningen besvarades snabbt av de portugisiska myndigheterna, vilket ledde till att det utredda italienska företaget betalade hela sin skatt inom tidsgränsen för den italienska förundersökningen. Tack vare Eurojusts och de portugisiska myndigheternas omedelbara reaktion kunde de italienska myndigheterna återvinna 67 miljoner euro i obetalda skatter.

Eurojust har haft svårigheter med att samla in tillförlitlig statistik för dessa brott, främst på grund av att det inte finns en tydlig definition av PIF-brott på EU-nivå. Detta leder till skilda åsikter om vad som utgör ett brott som påverkar EU:s ekonomiska intressen, både i medlemsstaterna och vid de nationella kontoren.

För att komma till rätta med detta problem godkände kollegiet i december 2012 åtgärder för att förbättra insamlingen av statistiska uppgifter och den rättsliga analysen av Eurojusts arbete med denna brottstyp. Eurojust följer Europaparlamentets och rådets förslag till direktiv om bekämpning genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen med stort intresse.

Den 14 september 2012 lämnade Eurojust ett detaljerat svar till det brittiska överhusets skrivelse *Call for evidence on EU Policies and actions to combat fraud against the financial interest of the EU*.

Eurojusts kontaktpunkt för skydd av barn - brott mot barn

Eurojusts arbete visar att de vanligaste brott mot barn var barnpornografi, sexuella övergrepp mot barn, bortförande, människohandel och brott mot liv.

Eurojust fortsatte att leda samordningen av information och bistod med rådgivning om möjliga åtgärder i gränsöverskridande utredningar och åtal om grova brott mot barn som hänsköts till Eurojust. Eurojust hade täta kontakter med de nationella kontoren för att bland annat utbyta relevant information och uppmuntra de behöriga myndigheterna att hänskjuta fler gränsöverskridande ärenden om brott mot barn till Eurojust.

Eurojust behandlade 27 ärenden om brott mot barn, inklusive tre ärenden som registrerades av Norge. Vid årsslutet 2012 deltog kontaktpunkten i den officiella lanseringen av två viktiga verktyg på EU-nivå och internationell nivå som tagits fram för att bättre skydda barn mot grova brott: 1) den nya Europeiska finansiella koalitionen mot sexuellt utnyttjande av barn online (EFC), ett projekt som inriktas på såväl gamla som nya metoder för kommersiell distribution av bilder på sexuella övergrepp mot barn på nätet genom att inrikta sig på betalningar och IKT-system som används för att driva olagliga verksamheter, och 2) Global Alliance to fight child sexual abuse online, vars mål är att förbättra identifiering av och hjälp till offer som är barn och effektivt åtala gärningsmännen. Eurojust deltog även i Europols årliga konferens för experter på sexuellt utnyttjande och ICLN:s elfte årskonferens om bekämpning av databrott.

Enligt Eurojustbeslutet är medlemsstaterna skyldiga att informera Eurojust om komplexa gränsöverskridande ärenden om sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi. Eurojust har registrerat 187 ärenden där barn är offer sedan 2004, ytterligare nio ärenden har registrerats av Norge och ett ärende registrerades av USA.

Det italienska kontoret anmodade elva medlemsstater samt Norge, USA, Europol och Interpol att stödja en italiensk utredning om distribution av pornografiskt material om minderåriga. En italiensk misstänkt drev ett socialt nätverk med värdsservrar i USA, som fungerade som en världsomspännande plattform för utbyte av bilder och videofilmer på barn under 14 år.

Eurojust anordnade två samordningsmöten i januari och februari 2012, där deltagarna enades om samordnade aktioner som omedelbart schemalades. Användarna identifierades via IP-adresser i tolv medlemsstater samt Norge, Turkiet, Ukraina, USA och Asien.

Eurojust anmodades att samordna de husrannsakingar som skulle genomföras i medlemsstaterna med hjälp av internationella verktyg för rättsligt samarbete som stöddes av Europol och Interpol, för att bevara bevisning och upplösa nätverket.

En samordningscentral inrättades vid Eurojust med aktivt deltagande av Frankrike, Portugal, Tyskland, Spanien, Sverige och Italien.

Till följd av dessa insatser identifierades och åtalades 112 personer för medlemskap i en olaglig organisation, 10 personer anhölls världen runt, ett stort antal husrannsakingar genomfördes och bevis beslagtogs. De amerikanska myndigheterna stängde det sociala nätverket och beslagtogs innehållet för att se till att det finns tillgängligt som bevisning.

1.4 Gemensamma utredningsgrupper

Under 2012 fortsatte Eurojust att stödja och hjälpa praktikerna med inrättandet av och arbetet i JIT. Under rapporteringsperioden fanns det 78 aktiva JIT och 62 JIT som finansierades av Eurojust. Nationella medlemmar deltog i 47 nyligen inrättade JIT, varav några rörde mer än en brottstyp. De nationella medlemmarna deltog antingen i egenskap av nationell behörig myndighet eller på Eurojusts vägnar. JIT behandlade de allvarligaste brottstyperna som narkotikabrott, penningtvätt, människohandel och bedrägeri. Dessutom mottog Eurojust 14 meddelanden från medlemsstaterna i enlighet med artikel 14.5 i Eurojustbeslutet.

Den ökade användningen av JIT som underlättas av Eurojust visar att praktikerna har fått en större kännedom om instrumentet, erkänner Eurojusts sakkunskap på detta område och inser betydelsen av JIT-finansieringsprojektet.

Den särskilda roll som Eurojust spelar när det gäller att inrätta JIT och se till att verksamheten fungerar på lämpligt sätt inriktades fortsatt främst på (i) hjälp med att upprätta JIT-avtal och operativa åtgärdsplaner, särskilt när det var nödvändigt att lägga till specifika klausuler till standardmodellerna, (ii) rådgivning

till nationella myndigheter om huruvida JIT var ett lämpligt verktyg i konkreta ärenden, (iii) identifiera lämpliga ärenden för JIT, (iv) information om olika procedursystem, (v) stöd till JIT via samordningsmöten, och (vi) samordning under operativa aktioner på aktionsdagar.

Eurojusts arbete med JIT visar att det fortfarande finns rättsliga och praktiska svårigheter som gör att JIT-verktyget inte fungerar tillfredsställande. Följande hinder identifierades: (i) olika nivåer på eller takt i utredningarna i de medlemsstater som deltog i en JIT, (ii) ingen parallell utredning i de medlemsstater som kräver att en sådan utredning bedrivs för att kunna delta i en JIT, och (iii) skillnader i de rättsliga systemen, särskilt med avseende på sekretess i förfaranden, tillgång till handlingar i mål (frågor om offentliggörande), tidsgränser för lagring av uppgifter och framläggande av bevisning via videokonferenser eller en rättslig kontrollmekanism. Eurojust behandlade även återkommande problem med bevisnings tillåtlighet och framläggande av information och har hjälpt praktiker att lösa sådana problem.

Eurojust har dessutom fortsatt sina insatser för att öka medvetandet om JIT bland praktikerna genom

att lyfta fram mervärdet med detta verktyg, särskilt i medlemsstater med mindre erfarenhet av JIT.

Eurojust och praktiker i medlemsstaterna stöder starkt en systematisk utvärdering av JIT-verktyget för att stärka och förbättra användningen av JIT och se till att de fungerar bättre. Under 2012 har Eurojust kunnat konstatera en viss grad av deltagande i utvärderingar av JIT från fall till fall, både före en utvidgning av en JIT och efter det att den avslutats.

Utvärderingen av JIT-verktyget diskuterades under det åttonde årsmötet för nationella experter om gemensamma utredningsgrupper, som anordnades av Eurojust och Europol den 18–19 oktober. Experterna var eniga om betydelsen av en systematisk och centraliserad insamling av JIT-relaterad information och betonade behovet av att utforma en standardmall eller en checklista som stöd för praktikerna i JIT-utvärderingarna.

Deltagandet av de nationella kontaktpunkterna för nätverket av nationella experter på gemensamma utredningsgrupper (JIT-nätverket), antingen genom att bistå med hjälp eller samla in och vidarebefordra resultat av utvärderingar till en central kontaktpunkt, eventuellt JIT:s nätverkssekretariat, ansågs vara en central faktor i utvärderingsprocessen. Inrättandet av en webbaserad plattform för resultaten av utvärderingarna skulle vara ett värdefullt verktyg för att ge praktiker aktuell information och hjälp. Förutom nationella utvärderingar betonade experterna behovet av en utvärdering av användningen av JIT-instrumentet på EU-nivå.

Eurojusts ekonomiska stöd till verksamheten i JIT

Praktiker i medlemsstaterna har entydigt bekräftat att ekonomiskt och logistiskt stöd till JIT ger ett viktigt mervärde till inrättandet av och verksamheten i JIT i EU. Eurojust betraktas allmänt som den centrala aktören i det ekonomiska stödet till JIT.

Under 2012 fortsatte Eurojust sitt finansieringsprojekt för JIT, *Supporting the Greater Usage of JITs*. Projektet, som baseras på det anslag som erhållits från Europeiska kommissionen inom ramen för programmet *Prevention of and Fight against Crime 2007–2013*, lanserades i oktober 2010. Projektet, som gör det möjligt för Eurojust att ge ekonomiskt stöd till den operativa verksamheten i JIT, kommer att avslutas i september 2013. Eurojust arbetar aktivt med att försöka hitta alternativa finansieringslösningar som

Ett JIT-avtal undertecknades vid Eurojust för att underlätta utredningar i Storbritannien och Nederländerna om brotten underlättande av illegal invandring och människohandel, som bland annat skedde genom skenäktenskap, dokumentbedrägerier och narkotikabrott som begåtts av organiserade kriminella grupper eller enskilda personer.

Den organiserade kriminella grupp som opererade i Nederländerna rekryterade kvinnor från Nederländska Antillerna för att gifta sig med nigerianska medborgare i Storbritannien så att dessa medborgare kunde legitimera sin status som invandrare.

Tre samordningsmöten hölls på Eurojust för att utbyta information om det aktuella läget i utredningarna i Storbritannien och Nederländerna, diskutera taktiska alternativ rörande anhållanden i Nederländerna, undersöka möjligheterna till ett strategiskt möte om skenäktenskap och öka medvetandet om denna typ av brott.

Efter två års arbete i JIT ansåg båda medlemsstaterna att deras partnerskap hade varit mycket framgångsrikt. I Storbritannien ledde åtgärdsplanen till 68 anhållanden, 56 fällande domar och fängelsedomar på totalt mer än 72 år. I Nederländerna anhölls den huvudmisstänkte och utlämnades till Storbritannien.

Deltagandet av de nationella kontaktpunkterna för JIT-nätverket, antingen genom att bistå med hjälp eller samla in och vidarebefordra resultat av utvärderingar till en central kontaktpunkt, eventuellt JIT:s nätverkssekretariat, ansågs vara en central faktor i utvärderingsprocessen. Inrättandet av en webbaserad plattform för resultaten av utvärderingarna skulle vara ett värdefullt verktyg för att ge praktiker aktuell information och hjälp.

gör det möjligt för Eurojust att fortsätta att ge ekonomiskt stöd till JIT.

Eurojust stödde sammanlagt 62 olika JIT som omfattade 22 medlemsstater under 2012. De brottsområden som oftast behandlades av de JIT som fick stöd var narkotikabrott och människohandel. De medlemsstater som var mest aktiva i finansieringen av

JIT var Storbritannien, Frankrike, Belgien, Tyskland, Nederländerna och Estland. På grundval av de 143 finansieringsansökningar som mottogs 2012 (dubbel så många som 2011) bidrog Eurojust med rese-, boende-, översättnings- och tolkkostnader hänförliga till verksamheter i JIT. Vidare utlånades ett antal mobiltelefoner, bärbara datorer, mobila skrivare och

skannrar till medlemmar i JIT för att underlätta kommunikationerna. Det ökade antalet mottagna finansieringsansökningar bekräftar att det är viktigt att ha tillgång till finansiering.

Mer information om projektet för finansiering av JIT återfinns på Eurojusts webbplats.

Storbritannien inledde en utredning efter att ha fått bevisning från ett bulgariskt offer för människohandel, som hade förts under hot till Storbritannien via Grekland och tvingats prostituera sig i Storbritannien i ungefär en månad. Fler offer för människohandel som bedrivits av samma misstänkta påträffades, och de brittiska myndigheterna upprättade ett JIT-avtal med Bulgarien. JIT erhöll ekonomiskt stöd via Eurojusts projekt för finansiering av JIT. JIT lämnade in tre finansieringsansökningar och beviljades 98 330 euro, en skrivare och en scanner.

Två samordningsmöten hölls på Eurojust innan parterna undertecknade JIT-avtalet. Frågor rörande de olika rättsordningarna var det största problemet, eftersom brotten, de misstänkta och offren fanns i Storbritannien och Bulgarien. Skillnader i de straffrättsliga förfarandena, till exempel kravet på bestyrkande, skapade problem med bevisningen som kunde lösas med hjälp av JIT. Det ömsesidiga intresset för och nyttan av JIT var viktigare och ledde till givande kombinerade insatser från både de brittiska och de bulgariska myndigheternas sida.

Arbetet i JIT och det förenklade samarbetet genom samordningsmöten hos Eurojust ledde till att flera misstänkta och offer för den organiserade kriminella gruppen kunde identifieras. Den huvudmisstänkte åtalades och dömdes till sex års fängelse.

1.5 Ärenden hos Eurojust som berör tredjeländer

Under 2012 begärde Eurojust hjälp från tredjeländer vid 242 tillfällen, en ökning jämfört med de föregående åren. De tredjeländer som anmodades oftast var Schweiz, Norge, USA, Kroatien, Serbien, Albanien, Brasilien och Ukraina. De vanligast förekommande brottstyperna i dessa ärenden var narkotikabrott, bedrägeri och penningtvätt. Eurojusts hjälp begärdes också i ärenden om databrott, korruption, organiserade stölder, människohandel med invandrare och olaglig handel.

Tredjeländer var representerade vid 49 av Eurojusts samordningsmöten, vilket utgör en ökning jämfört med 2011. De tredjeländer som oftast deltog var Norge (10), följt av Schweiz (9), Turkiet (6), USA (5), Albanien (5), FYROM (3), Kroatien (2) och Serbien (2).

De vanligaste anmodandena från Eurojust till tredjeländer var att påskynda eller underlätta verkställande av utlämningar och MLA-framställningar (t.ex. verkställande av beslut om frysning och förverkande, förhör via videokonferens, telefonavlyssning, överfö-

ring av straffrättsliga förfaranden, begäran om uppgifter ur straffregister), klargöra rättsliga krav och relevant lagstiftning eller förfrågningar om kontaktuppgifter till behöriga myndigheter.

Eurojusts arbete visar att samarbetet med tredjeländer och den hjälp som tillhandahålls av Eurojusts kontaktpunkter i tredjeländer är både användbart och framgångsrikt. Svårigheter och förseningar uppstår emellertid till följd av (i) avsaknad av direkta kontakter i vissa tredjeländer, (ii) användning av diplomatiska kanaler i stället för centrala myndigheter vid överföring av framställningar, och (iii) stora skillnader mellan olika rättsliga system. Dessa svårigheter uppkom särskilt med tredjeländer som de berörda medlemsstaterna inte har ingått bilaterala eller multilaterala avtal med eller tredjeländer som Eurojust inte har slutit något samarbetsavtal med.

Samförståndsavtalet mellan Eurojust och IberRed har underlättat samarbetet mellan medlemsstaterna och latinamerikanska länder genom förbättrade

kommunikationskanaler. Eurojusts spanska och portugisiska kontor har spelat en aktiv roll som kanaler för Eurojusts arbete med latinamerikanska länder. Den typ av hjälp som oftast efterfrågas är bland annat framställningar om information om rättsliga krav och lagstiftning, läget för verkställande av framställningar om rättslig hjälp, anmodanden om utlämning och identifiering av relevanta myndigheter och kontaktpunkter.

Sambandsåklagare från länder utanför EU stationerade vid Eurojust

De sambandsåklagare från Kroatien, Norge och USA som är stationerade vid Eurojust har underlättat det rättsliga samarbetet mellan de nationella behöriga myndigheterna. Kroatiens sambandsåklagare vid Eurojust registrerade fem ärenden om korruption och deltog i två samordningsmöten under 2012. Norges sambandsåklagare registrerade 41 ärenden rörande narkotikabrott, bedrägeri, mord, organiserade stölder, människohandel samt terrorism, och registrerade även tre ärenden som gällde sexuella övergrepp mot barn. Norge anordnade ett samordningsmöte i ett narkotikaärende och deltog i tio samordningsmöten och en JIT. Sambandsåklagaren för USA deltog i fem samordningsmöten.

De viktiga frågor och svårigheter som identifierats av sambandsåklagarna i det rättsliga samarbetet var bland annat försenade eller utebliven verkställighet av framställningar, problem med hörande av vittnen via videokonferens, utlämning av medborgare, olika standarder för åtkomst till eller erhållande av uppgifter, information och bevisning, behörighetsfrågor och frågor om hur flera stater som bedrev utredningar med kopplingar till varandra skulle gå vidare med åtal.

Bästa praxis på detta område är de nära arbetsrelationer som har utvecklats mellan och bland de nationella kontoren och med sambandsåklagarna. I ett ärende där Norge och USA var inblandade kunde sambandsåklagaren för USA omedelbart kontakta

Under 2009 inledde USA en utredning av ett ytterst sofistikerat och välorganiserat internationellt kriminellt nätverk som var inblandat i sexuella övergrepp mot barn genom att skapa och sprida grafiska bilder och videofilmer om sexuella övergrepp mot barn världen runt. En privat anslagstavla på nätet fanns på en server i USA och medlemmar med åtkomst kunde handla med explicita bilder och videofilmer där de själva och andra vuxna begick sexuella övergrepp mot barn, ofta under 12 år och på ett mycket våldsamt sätt. Gärningsmännen hade vidtagit flera åtgärder för att undvika upptäckt, bland annat alias, proxyserverar, kryptering och lösenord. Belgien, Kanada, Danmark, Ecuador, Frankrike, Tyskland, Ungern, Kenya, Nederländerna, Filippinerna, Qatar, Serbien, Sverige och Schweiz fanns bland de länder som var inblandade.

Under 2010 utvidgade USA sin utredning genom att registrera ett ärende hos Eurojust med målsättningen att underlätta samordningen mellan den amerikanska utredningen och medlemsstaternas utredningar. Utredningen avslöjade kopplingar till 45 länder, och fortsatte att ge resultat fram till hösten 2012.

FBI-tjänstemän i Europa och USA för att begära hjälp med att hitta ett vittne. Vittnesmålet kunde arrangeras inom 48 timmar. Eurojusts samordningsmöten ansågs också vara ytterst effektiva för att samordna straffrättsliga utredningar och åtal i viktiga ärenden. Annan bästa praxis är tidiga kontakter, när så är möjligt, för att diskutera hur information kan inhämtas på effektivaste sätt och underlätta snabb överföring av bevismaterial.

1.6 Eurojust och nätverken av praktiker

Europeiska rättsliga nätverket

Eurojust deltog i Europeiska rättsliga nätverkets (EJN) 38:e plenarmöte i Köpenhamn, som behandlade frågor om JIT och samarbetet med nätverket för

JIT samt Europeiska nätverket för kontaktpunkter med avseende på personer som har gjort sig skyldiga till folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser (Nätverket mot folkmord). Eurojust deltog också i det 39:e plenarmötet för EJN i Nicosia, där frå-

gor i samband med tillämpningen av EAW, i synnerhet proportionalitetsprincipen, diskuterades.

Precis som under tidigare år arbetade Eurojust med sina relationer till EJN.

Under det danska ordförandeskapet uppmanades dessutom Eurojusts-EJN:s gemensamma arbetsgrupp (arbetsgruppen) att fortsätta att behandla frågan om komplementaritet mellan EJN och Eurojust. EJN och gruppen för sambandsdomare bidrog till förberedelserna inför arbetsgruppens möte i Köpenhamn och till utarbetandet av ett gemensamt dokument för att informera praktiker inom rättsväsendet i medlemsstaterna om EJN:s och Eurojusts arbete och de tjänster som tillhandahålls av dem. Planerna på att arbetsgruppen i framtiden ska bidra till inrättandet av Eurojusts nationella samordningssystem (ENCS) och genomförandet av artikel 13 och 13a i Eurojustbeslutet diskuterades dessutom.

Eurojust stod också värd för det 33:e ordinarie mötet för EJN:s kontaktpunkter, det elfte mötet för Tools-korrespondenterna och det fjärde mötet för nationella korrespondenter.

Nätverket av nationella experter på JIT

Eurojust och nätverket av nationella experter på JIT har samarbetat för att öka medvetandet om, främja användningen av och utveckla stödverktyg för användningen av JIT i medlemsstaterna.

Genom att inrätta sekretariatet för nätverket för JIT 2011 skapade Eurojust en användbar samarbetsplattform för praktiker inom JIT. Under 2012 stödde sekretariatet för JIT praktiker i medlemsstaterna och berörda EU-institutioner och EU-organ med över 3 500 exemplar av den tryckta upplagan av Eurojusts-Europols handbok i JIT.

Den 18–19 oktober 2012 samlades över 100 praktiker inom JIT vid det åttonde mötet för nationella experter på gemensamma utredningsgrupper. Diskussionerna inriktades på utvärderingen av JIT. Mer information om Eurojusts arbete med JIT återfinns i avsnitt 1.4.

Europeiska nätverket mot folkmord

Eurojust och Nätverket mot folkmord har samarbetat effektivt i kampen mot immunitet för viktiga in-

ternationella brott. Verksamheten i Nätverket mot folkmord har ökat betydligt sedan nätverkets sekretariat inrättades vid Eurojust 2011. Genom att stå värd för mötena och sekretariatet för Nätverket mot folkmord tillhandahåller Eurojust ett forum där praktiker kan mötas, diskutera, utbyta information, bästa praxis och erfarenheter och samarbeta och hjälpa varandra i utredningar och åtal av personer som gjort sig skyldiga till folkmord, brott mot mänskligheten och krigsbrott.

Eurojust stod värd för det 12:e och 13:e mötet för Nätverket mot folkmord, som anordnades i Eurojusts lokaler. Båda mötena sammanförde praktiker från medlemsstaterna och deras motparter från Kanada, Norge, Schweiz, USA, Internationella brottmålsdomstolen (ICC) och internationella straffrättsliga ad hoc-domstolar, Internationella Rödakorskommittén (ICRC), Interpol och företrädare för det civila samhället.

Vid det 12:e mötet diskuterade deltagarna samarbetet mellan nationella immigrationsmyndigheter och vilka tjänster polisen/åklagare kan bistå med vid identifiering av misstänkta gärningsmän som har rest in i eller redan är bosatta på Europeiska unionens territorium. Deltagarna diskuterade också kraven för effektiva utredningar och åtal i ärenden som grundas på artikel 1F i Genèvekonventionen om flyktingars rättsliga ställning från 1951.

Diskussionerna om denna fråga fortsatte vid det 13:e mötet, med deltagande av Europeiska stödkontoret för asylfrågor och icke-statliga organisationer som bistår vid identifiering av vittnen och förövare av viktiga internationella brott. Experterna diskuterade även följande frågor: (i) insamling av information om brott under den pågående konflikten i Syrien, (ii) resultatet av Internationella brottmålsdomstolens dom om frågor i samband med skyldigheten att åtala eller utlämna (Belgien mot Senegal) och dess följder när det gäller konventioner om straffrättsligt samarbete, (iii) initiativet om en ny internationell rättslig ram för samarbete med avseende på folkmord, brott mot mänskligheten och krigsbrott, och (iv) möjligheterna att inrätta JIT för utredning och åtal av viktiga internationella brott. Eurojusts expertis på området ansågs vara mycket värdefull.

Eurojust och Nätverket mot folkmord har fortsatt sitt aktiva samarbete för att inrätta ett verktyg för informationsutbyte mellan medlemmarna i nätverket.



Relationer till EU-institutioner
och partners

2.1 Institutionella relationer



Europaparlamentet

Enligt etablerad praxis presenterade Eurojusts ordförande årsrapporten 2011 för utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (LIBE-utskottet) i juni. Diskussion om Eurojusts framtid fördes. LIBE-utskottet meddelade att det planerade att besöka Eurojust. I juni presenterade Eurojust även sina slutsatser om dokumentet *Stärkande av samarbetet mellan de rättsliga myndigheterna i medlemsstater som deltar i bekämpningen av organiserad brottslighet samt Eurojusts roll för det särskilda utskottet för organiserad brottslighet, korruption och penningtvätt (CRIM-utskottet)*.

Eurojust lämnade ett yttrande om förslaget till direktiv om frysning och förverkande av vinning av brott i Europeiska unionen. Yttrandet omfattade en översikt av de bästa arbetsmetoder som tagits fram i några medlemsstater och information om befintliga system i vissa medlemsstater, där förverkande utan föregående fällande dom är tillåtet.

Europeiska unionens råd

Eurojust inbjöds att delta i flera av rådets arbetsgrupper som deltar i samarbetet om straffrättsliga frågor. Eurojust bidrog särskilt till arbetet i arbetsgruppen för allmänna frågor inklusive utvärderingar (GENVAL), arbetsgruppen för straffrättsligt samarbete (COPEN) samt i arbetsgruppen för rättsliga och inrikes frågor–yttre förbindelser (JAIEX). Eurojust deltog dessutom i möten i RIF-rådet (rättsliga och inrikes frågor) och CATS-möten när så var nödvändigt.

Eurojust fortsatte också att delta i COSI:s möten och verksamhet, lämnade därtill bidrag om de rättsliga aspekterna på det operativa samarbetet i straffrättsliga frågor. Eurojust bidrog särskilt till den andra rapporten om genomförandet av EU:s strategi för den inre säkerheten och till rådets överläggningar om en effektiv finansiering av EU:s policycykel med avseende på Eurojusts finansiering av JIT. Eurojust bidrog

också till genomförandet av policycykeln och medverkade i alla operativa åtgärdsplaner avseende EU:s prioriterade brott.

De viktigaste resultaten och rekommendationerna från, Eurojusts strategiska projekt *Enhancing the work of Eurojust in drug trafficking cases – final results (11483/12)*, det strategiska seminarium som anordnades tillsammans med det danska ordförandeskapet om *A Multidisciplinary Approach to Organised Crime: Administrative Measures, Judicial Follow-Up and the Role of Eurojust* – Köpenhamn, 11–13 mars 2012 – slutrapport (11298/12), och det strategiska projektet om *Eurojust's action against trafficking in human beings* – slutrapport och åtgärdsplan (16947/12), presenterades för rådets arbetsgrupper.

Europeiska kommissionen

Efter förhandlingar under 2011 undertecknade Eurojust och Europeiska kommissionen den 20 juli 2012 ett samförståndsavtal för att formalisera informationsutbytet och stärka samarbetet i frågor av ömsesidigt intresse. Under 2012 hölls möten mellan Eurojusts ordförandeskap och administrativa direktör samt Europeiska kommissionens motparter, vilket underlättade kommunikationen dem emellan angående strategiska frågor och budgetfrågor.

Eurojust besvarade kommissionens offentliga samråd om skydd av EU:s ekonomiska intressen och stärkande av åtal. Praktiska och rättsliga frågor i samband med inrättandet av en specialiserad EPPO lyftes fram, särskilt betydelsen av en nära relation mellan EPPO och Eurojust.

På inbjudan av Viviane Reding, vice ordförande för kommissionen och kommissionsledamot för rättvisa, grundläggande rättigheter och medborgarskap deltog Eurojust tillsammans med allmänna åklagare och chefer för medlemsstaternas allmänna åklagarmyndigheter i ett möte den 26 juni, där frågor om bedrägeri mot EU:s ekonomiska intressen behandlades.

I oktober 2012 välkomnade Eurojust inbjudan att delta i, och bidra till, det rådgivande mötet för Europeiska kommissionen och medlemsstaternas experter om reformen av Eurojusts styrning, parlamentariska kontroll och eventuella ytterligare befogenheter, exempelvis rätt att inleda utredningar och utfärda bindande beslut för att lösa behörighetskonflikter.

2.2 Relationer med nätverken av praktiker

Europeiska nätverket för rättslig utbildning

Eurojust fortsatte att aktivt delta i och stödja utbytesprogrammet för Europeiska nätverket för rättslig utbildning (EJTN). Under årets lopp tillbringade nio åklagare/domare från olika medlemsstater tre månader vid Eurojust, där de deltog i det dagliga arbetet vid sina hemländers nationella kontor (Österrike, Belgien, Tjeckien, Tyskland, Spanien, Ungern, Italien, Portugal och Slovakien). Genom utbytesprogrammet får deltagarna en inblick i hela organisationens arbete, vilket ökar förståelsen för hur de rättsliga verktyg som står till de nationella kontorens förfogande kan användas och hur effektiva de är.

Eurojust och EJTN följde även upp det nyligen inrättade programmet för EJTN-praktikanter som praktiserar under en kort tidsperiod (en vecka). Tre nationella kontor (Ungern, Portugal och Spanien) tog emot korttidspraktikanter i december. Genom programmet för korttidsutbyten får åklagare/domare möjligheten att under en begränsad tidsperiod sätta sig in i omfattningen av de nationella kontorens arbete. Programmet ger även en bred översikt av Eurojusts arbete.

Eurojust gav stöd till en utbildningskurs om internationellt samarbete i straffrättsliga frågor i praktiken, med fokus på hantering av EAW- och MLA-ärenden. Utbildningskursen hölls i flera europeiska städer (Bukarest, Madrid, Lissabon, Krakow, Rom, Tartu och Zagreb).

Rådgivande forumet för allmänna åklagare och chefer för allmänna åklagarmyndigheter i EU:s medlemsstater

Under 2012 fortsatte Eurojust att ge omfattande rättsligt och logistiskt stöd till arbetet i Rådgivande forumet för allmänna åklagare och chefer för all-

männa åklagarmyndigheter i EU:s medlemsstater (Rådgivande forumet).

I juni, inom ramen för det danska ordförandeskapet, medverkade Eurojust i svaret från Rådgivande forumet på Europeiska kommissionens offentliga samråd om skydd av EU:s ekonomiska intressen och stärkande av åtal, i form av ett gemensamt bidrag om harmonisering av straffrätten och inrättandet av EPPO, som utarbetats på grundval av de svar som lämnats av flera av Rådgivande forumets medlemmar.

Ett möte för Rådgivande forumet som anordnades av det cypriotiska ordförandeskapet hölls hos Eurojust i december. Deltagarna diskuterade utmaningarna i samband med utredning och åtal av brott som påverkar EU:s ekonomiska intressen, mervärdet av det nyligen framlagda förslaget till direktiv om bekämpning av bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen genom straffrättsliga bestämmelser samt EU:s, Eurojusts och medlemsstaternas respektive roller. Andra frågor som diskuterades var definitionen av brott som påverkar EU:s ekonomiska intressen, behörighetsfrågor, harmonisering av sanktioner, tidsgränser och dessa frågars betydelse för det framtida inrättandet av EPPO. Frågor i samband med rättsligt samarbete om frysning och förverkande diskuterades också, med särskild betoning på hinder mot återförande av tillgångar, praktikers erfarenheter, goda arbetsmetoder och behov, praktisk tillämpning av befintliga EU-instrument samt eventuella följder av förslaget till direktiv om frysning och förverkande av vinning av brott i Europeiska unionen. Deltagarna diskuterade dessutom framtidsperspektivet för Rådgivande forumet. I detta sammanhang bad forumets medlemmar Eurojust att fortsätta stödja forumets verksamhet. Resultatet av detta möte har vidarebefordrats till berörda EU-institutioner i syfte att, framföra Rådgivande forumets åsikter avseende alla frågor som behandlats, samt att bidra till de rättsliga och polisiära insatserna i kampen mot grova brott på EU-nivå.

2.3 Myndigheter och organ inom EU

Europol

Det operativa samarbetet mellan Eurojust och Europol stärktes genom deras respektive uppdrag, vilka kompletterar varandra. Detta samarbete spelade en fortsatt central roll i Eurojusts arbete under året.

I EUF-fördraget anges att Eurojusts samordningsroll grundas på "information som lämnas av medlemsstaternas myndigheter och av Europol". Båda organisationerna arbetade för att förbättra informationsutbytet så att Eurojust ska kunna fullgöra sitt uppdrag.

I de ärenden Eurojust och Europol samarbetar, har Europol deltagit i Eurojusts samordningsmöten avseende 85 ärenden. Utvecklingen av direkt kommunikation och direkt samarbete mellan de nationella kontoren och Europols sambandsbyrå fortsatte, och många nationella kontor hade regelbunden kontakt och höll möten.

Utbytet av operativ information genom den säkra kommunikationsförbindelsen som finns mellan Eurojust och Europol förblev stabilt, med 943 utbytta meddelanden.

Informationsutbytet förbättrades ytterligare till följd av att det uppdaterade samförståndsavtalet om inrättandet av en säker kommunikationsförbindelse trädde i kraft den 1 april. Samförståndsavtalet utgör den rättsliga förutsättningen för användandet av Siena för informationsutbyte med Eurojust. Det tekniska genomförandet av, och utbildningen i, Siena för de tekniska kontoren och ärendeanalysenheten hade nästan avslutats vid årets slut. Användandet av Siena för informationsutbyte med Europol kommer att utvärderas regelbundet för att säkerställa att verktyget utnyttjas till fullo.

Eurojust fortsatte att vara knuten till 17 av Europols kontaktpunkter (tidigare analysarbetsfiler) och började arbeta med en genomförbarhetsstudie. Diskussioner för att underlätta en vidare koppling mellan Eurojust och andra kontaktpunkter, t.ex. de som arbetar med islamsk terrorism och inhemsk extremism, fortsätter.

Ett utbytesprogram för personalen vid båda organisationer som inleddes 2011 visade sig vara framgångsrikt och antalet ömsesidiga besök och deltagare ökade. Eurojust och Europol stod tillsammans värd för besök av totalt 44 befattningsinnehavare. Deltagare från Europol som besökte Eurojust deltog i

föredragningar som anpassats till deras specifika yrkesbakgrund och behov.

Det operativa samarbetet i JIT förbättrades genom utvecklingen av en mekanism för ömsesidig information om deltagande i JIT.

Den 12 april och den 24 november hölls informella möten mellan Eurojusts ordförandeskap och administrativa direktör samt Europols direktorat, ett välkommet initiativ som kommer att fortsätta i framtiden. Precis som under tidigare år deltog Eurojust i mötena för cheferna för Europols nationella enheter (HENU).

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) är EU:s organisation med ensamrätt att utreda bedrägeri, korruption och andra brott som påverkar Europeiska unionens ekonomiska intressen. Under året inledde Eurojust i fem utredningar där Olaf deltog. Ytterligare en utredning, som inletts vid Eurojust redan 2010, utvidgades till att omfatta Olaf 2012. Olaf deltog också i fem samordningsmöten.

Eurojusts och Olafs sambandsgrupper höll regelbundna möten under året i syfte att stärka det operativa samarbetet i pågående ärenden och diskutera frågor av gemensamt intresse. En diskussion inleddes också under de gemensamma mötena om möjligheten att inrätta ett utbytesprogram för Eurojust och Olaf.

Eurojust deltog i den tionde konferensen för Olaf och åklagare i bedrägerimål i november samt i en konferens på temat *A blueprint for the European Public Prosecutor's Office? EU model rules of criminal procedure*, som anordnades av University of Luxembourg med stöd av Olaf i juni. Under årets lopp ökade Eurojust och Olaf också sina insatser för att stärka samarbetet i ärenden och åtog sig att inleda samarbete så snart det finns behov av samordning, oavsett ärendenas bilaterala eller multilaterala karaktär. Den gemensamma förteckningen över ärenden övervakas och uppdateras regelbundet och man enades om att genomföra en gemensam utvärdering av avslutade ärenden med deltagande av både Olaf och Eurojust.

En principöverenskommelse nåddes också mellan företrädare för Eurojust och Olaf om en "gemensam uppdragsbeskrivning" i ärenden där administrativa utredningar kräver rättslig uppföljning.

Slutligen förväntas den nya förordningen om Olaf bidra starkt till ett framtida operativt samarbete mellan Eurojust och Olaf, eftersom den innehåller en särskild hänvisning till överföring av relevant information till Eurojust.

Frontex

Eurojust och Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska Unionens yttre gränser (Frontex), fortsatte förhandlingarna om ett instrument för att uppmuntra och främja sitt samarbete samt stödja ömsesidiga insatser i kampen mot gränsöverskridande brottslighet.

Frontex efterträdde Eurojust som ordförande för chefsgruppen för RIF-myndigheterna. Eurojust del-

tog i RIF-myndigheternas aktiviteter i samband med multilateralt samarbete och deltog i det årliga mötet för RIF-cheferna den 3 december vid Frontex.

Cepol

Eurojust fortsatte att bidra till Europeiska polisakademiens (Cepol) arbete genom att komma med förslag om Cepols e-utbildningsmodul om människohandel, delta i Cepols webbseminarium för polisiära och rättsliga samsarbetsorgan inom EU samt genom utbildning i finansiering av JIT. För att stärka det framtida samarbetet hölls ett möte mellan Cepol och Eurojust om utvecklingen av ett gemensamt Eurojust-cv, och en intern arbetsgrupp inrättades för denna fråga vid Eurojust.

2.4 Relationer med tredjeländer och organisationer utanför Europeiska unionen

I december lade Eurojust fram ett förslag till avtal om samarbete mellan Eurojust och Hertigdömet Lichtenstein för rådet för godkännande. Samtidigt informerades rådet om Eurojusts planer på att inleda formella förhandlingar för att sluta ett samsarbetsavtal med Republiken Moldavien. Arbetet med samsarbetsavtal med Ryska Federationen och Ukraina var alltså prioriterat. Kontakter togs för att undersöka möjligheterna att inleda förhandlingar om samsarbetsavtal med Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kap Verde, Israel, Montenegro, Serbien och Turkiet. Latinamerikanska länder, särskilt Brasilien, Colombia och Mexiko, lades till prioritetslistan för förhandlingar om samsarbetsavtal. Eurojust lade även till Tunisien i sitt nätverk av kontaktpunkter i tredjeländer. Dessutom inledde Eurojust och Interpol förhandlingar för att ingå ett samförståndsavtal.

Ett strategiskt seminarium på temat *Judicial Cooperation in Criminal Matters between the EU Member States and Southern neighbours of the EU* (Algeriet, Egypten, Israel, Jordanien, Libanon, Libyen, Marocko, den palestinska myndigheten och Tunisien) hölls i Limassol på Cypern den 4–5 oktober. Seminariet anordnades gemensamt av Eurojust, det cypriotiska ordförandeskapet för rådet, Cyperns allmänna åklagare och Europeiska kommissionen. Under seminariet behandlades frågor kring vilka goda erfarenheter

och svårigheter som kan konstateras inom flera områden av det rättsliga samarbetet. Vidare behandlades frågan om ytterligare åtgärder för att stärka samarbetet och utnämmandet av Eurojusts kontaktpunkter i EU:s sydliga grannländer.

Seminariet *Application of the Mutual Legal Assistance and Extradition Agreements between the European Union and the United States of America* hölls på Eurojust den 25–26 oktober, och anordnades gemensamt av Eurojust och USA med stöd från det cypriotiska ordförandeskapet, rådets generalsekretariat och Europeiska kommissionen. Under seminariet diskuterades svårigheter som uppkommit inom områdena utlämning och MLA samt frågor i samband med förverkande och återvinning av tillgångar, databrottsutredningar samt utbyte av elektronisk bevisning.

Eurojust fortsatte att stödja initiativ på Balkan, inklusive kommissionens projekt *Fight against organised crime and corruption: Strengthening the Prosecutors' Network*.

Se avsnitt 1.5 för information om Eurojusts ärenden som berör tredjeländer och den roll som sambandsåklagare från tredjeländer som är stationerade vid Eurojust spelar.



Eurojustbeslutet och framtiden



3.1 Genomförandet av rådets beslut om Eurojust

Lagstiftning för att bringa nationell lagstiftning i överensstämmelse med Eurojustbeslutet till tidsgränsen i juni 2011 var nödvändig i 20 medlemsstater. I slutet av 2012 hade emellertid endast 12 medlemsstater genomfört Eurojustbeslutet till fullo (sju rättsligt och fem administrativt), fyra medlemsstater hade genomfört beslutet delvis, och baserat på information från medlemsstaterna hade 11 medlemsstater fortfarande inte genomfört beslutet.

Eurojust slutförde flera projekt om det interna genomförandet av Eurojustbeslutet. Joursamordningssystemet, som togs i drift 2011, är nu fullt ut fungerande, vilket innebär att Eurojust är kontaktbart dygnet runt via ett kostnadsfritt internationellt telefonnummer.

Eurojust fortsatte att utveckla sitt diariesystem och sin "smarta" artikel 13-blankett i PDF-format, som utvecklades 2011 för att underlätta en strukturerad informationsöverföring från praktiker till Eurojust. Enligt önskemål från användarna förbättrades blanketten 2012 med den nya version 2.0. Den nya versionen kan även importeras halvautomatiskt till diariesystemet.

En av de viktigaste händelserna i medlemsstaterna under 2012 har varit utvecklingen av ENCS. Eurojust arbetade vidare med den tekniska anslutningen mellan sitt nationella samordningssystem (ENCS) i medlemsstaterna och diariesystemet för att tillgodose användarnas behov, och göra informationsöverföringen både säkrare och lämpligare. På kort sikt kommer anslutningen att öka säkerheten för e-postöverföringar, medan den på lång sikt gör att ENCS-

medlemmarna i medlemsstaterna kan koppla upp sig mot diariesystemet. Anslutningar har upprättats med Bulgarien och Rumänien. Andra medlemsstater kommer snart att följa.

Ett första möte för Eurojusts nationella korrespondenter hölls på Eurojust den 12 november. Syftet med mötet var att diskutera och utbyta kunskap kring de bästa arbetsmetoderna och erfarenheter. Mötet inriktades på hur långt medlemsstaterna kommit avseende inrättandet av ENCS, och hur väl det fungerade, informationsutbyte enligt artikel 13 i Eurojustbeslutet, användningen av Eurojusts "smarta" artikel 13-blankett i PDF-format, återkoppling från Eurojust enligt artikel 13a samt läget för den tekniska anslutningen mellan ENCS och Eurojusts diariesystem. Mallen för *fiches suédoises*, som utvecklats av Eurojust för att ge en översikt av genomförandet av ENCS i medlemsstaterna, lanserades 2008 under det svenska ordförandeskapet för rådet och har uppdaterats regelbundet.

Flera medlemsstater rapporterade att de hade infört ENCS, men erfarenheterna är få eller obefintliga hittills eftersom instrumentet nyligen inrättats. I vissa medlemsstater har ENCS inrättats strikt i enlighet med artikel 12 i Eurojustbeslutet (dvs. endast de medlemskategorier som anges i Eurojustbeslutet ingår i ENCS). Andra medlemsstater har valt ett bredare synsätt och har antingen inbegripit representanter från andra myndigheter som inte anges i artikel 12 i Eurojustbeslutet i ENCS, eller inbjudit dem till ENCS-möten, t.ex. representanter från polismyndigheter som arbetar med ekobrott och kontaktpunkter för Olaf och Europol.

3.2 Sjätte rundan av ömsesidiga utvärderingar av det praktiska genomförandet av och verksamheten i samband med besluten om Eurojust och Europeiska rättsliga nätverket

I juni 2011 beslutade rådets arbetsgrupp om allmänna frågor inklusive utvärderingar (GENVAL) att den sjätte rundan av ömsesidiga utvärderingar skulle ägnas åt genomförandet av, och verksamheten i samband med, besluten om Eurojust och Europeiska rättsliga nätverket.

Samtliga medlemsstater kommer att utvärderas under loppet av tre år (2012–2014). Varje medlemsstat ska lämna skriftliga svar på en enkät från rådet och får sedan besök av en utvärderingsgrupp bestående av tre experter från andra medlemsstater samt observatörer från kommissionen, Eurojust och Europol.

Eurojust besvarade också en särskild enkät som riktades till Eurojust. Denna beaktas av de utvärderingsgrupper som deltar i besöken till varje medlemsstat.

Under 2012 utvärderades Sverige, Litauen, Belgien, Estland, Slovakien, Danmark, Finland, Ungern och

Österrike. Efter besöken på plats i medlemsstaterna utarbetar experterna med observatörernas hjälp utvärderingsrapporter baserade på medlemsstaternas svar på enkäterna och resultaten av utvärderingsbesöken. Slutrapporterna läggs fram för GENVAL.

3.3 Arbetsgruppen för Eurojusts framtid

Arbetsgruppen för Eurojusts framtid fortsatte överläggningarna och arbetet med reformen av Eurojust på grundval av artikel 85 i EUF-fördraget samt med inrättandet av en EPPO "från Eurojust" enligt artikel 86 i samma fördrag.

Eurojust avslutade de inledande överläggningarna om sin framtida struktur, som bygger på princi-

perna om sund offentlig styrning och oberoende för de nationella kontorens operativa arbete, och lämnade ett bidrag till Europeiska kommissionen med förslag på möjliga styrningsstrukturer. Ett andra bidrag rörde Europaparlamentets, och de nationella parlamentens, deltagande i utvärderingen av Eurojusts verksamhet.

3.4 Konferens om *Eurojusts tio år - operativa resultat och framtida utmaningar*

Den expertis som Eurojust förvärvat i samordningen av utredningar av grov brottslighet under det senaste årtiondet, och Eurojusts framtidsperspektiv, diskuterades vid en konferens i november, som anordnades av Eurojust med stöd av Academy of European Law (ERA) på temat Eurojusts tio år – operativa resultat och framtida utmaningar. Konferensen sammanförde representanter från EU-institutioner och relevanta myndigheter inom det straffrättsliga området, representanter från medlemsstaterna, nationella rättsliga myndigheter, akademiska experter samt nuvarande och tidigare nationella medlemmar. Det var också första gången som ett Eurojustevenemang var öppet för allmänheten.

Deltagarna bekräftade att samordningsmötena, samordningscentralerna och stödet till JIT ansågs vara effektiva verktyg för att komma till rätta med de brister som uppstår i gränsöverskridande utredningar och åtal om grov gränsöverskridande brottslighet.

Deltagarna betonade vidare att förbättringar av den interna strukturen och den parlamentariska kontrol-

len av Eurojust bör åtföljas av ökad operativ effektivitet i samordningen av utredningar och åtal, vilket i framtiden eventuellt skulle kunna inbegripa inledande av utredningar och lösning av behörighetskonflikter.

Inom ramen för artikel 86 i EUF-fördraget betonades behovet av en sammanhängande ram och nära kopplingar mellan Eurojust och EPPO samt andra relevanta aktörer på fältet, såsom Olaf och Europol, för att nå ett gemensamt mål, t.ex. en effektivare bekämpning av bedrägeri mot EU:s finansiella intressen.

Deltagarna var eniga om att en framtida EPPO bör bygga på befintliga strukturer, erfarenheter och sakkunskap samt bör ingå i ett sammanhängande system på området frihet, säkerhet och rättvisa. De var även eniga om att Eurojust kommer att spela en central roll i den framtida EPPO och i förbindelserna med nationella rättsliga myndigheter i medlemsstater och tredjeländer.



Administrativ utveckling



4.1 Administrativa frågor

Den årliga arbetsplanen och de operativa planerna på enhetsnivå utgör en central komponent i Eurojusts strategiska planerings- och programcykel, och ligger också till grund för Eurojusts aktivitetsbaserade budget. Eurojust arbetar med att förbättra de verktyg som finns tillgängliga för att garantera effektiv planering, kostnadseffektiv budgetering och resultatstyrning.

Eurojusts planerade aktiviteter 2012 fullgjordes med 274 anställda som hade sin fasta arbetsplats i Haag. Av dessa var 45 åklagare, domare och polistjänstemän med motsvarande kompetens, vilka hade utstationerats från medlemsstaterna samt 12 utstationerade experter och 217 anställda. Eurojusts budget för 2012 uppgick till 32 967 000 euro. Budgetgenomförandet nådde rekordhöga 98 %.

Inom ramen för ett samförståndsavtal mellan Europeiska kommissionen och Eurojust har ett antal styrelsemöten hållits. Företrädare för kommissionen, Eurojusts administrativa direktör samt enhets- och tjänstecheferna har haft regelbundna informationsutbyten och samråd. Den utökade dialogen har varit ömsesidigt fördelaktig, särskilt under tider av ekonomiska åtstramningar och diskussioner om de nya reglerna för Eurojust.

Inom ramen för RIF-myndigheternas verksamhet deltog Eurojust i expertmöten om strategisk planering. Eurojust har även genomfört samråd med de

andra RIF-myndigheterna om sitt årliga arbetsprogram för 2014.

Eurojust gjorde framsteg med översynen av den organisatoriska strukturen (OSR), vilket innebar en omorganisation av Eurojusts administration till en ny struktur och rent fysisk flytt av vissa enheter. Dennaprocess följde en rekryteringsplan som genomfördes genom en rad olika interna och externa urvalsförfaranden. Inom ramen för det stora antalet urvalsförfaranden i samband med omorganisationen slutfördes också urvalsförfarandet för befattningen som chef för det operativa stödet.

Åtgärdsplanen för genomförandet av Eurojusts kommunikationsstrategi, som godkändes av kollegiet i oktober 2012, omfattar en rad olika aktiviteter för att förstärka förbindelserna med EU-partners, intressenter och medier. En databas med fallstudier ska inrättas för att göra Eurojusts arbete mer synligt. Eurojusts nya webbplats lanserades i februari 2012 med anledning av firandet av Eurojusts tioårsjubileum.

Det vinnande designteamet för utformningen av Eurojusts nya lokaler valdes av Eurojust och värdstaten tidigt 2012. Designteamet fortsatte att arbeta med kravdefinitionen och den slutliga utformningen av de nya lokalerna, som ska vara klara till årsslutet 2013. Enligt planeringen kommer Eurojusts nya lokaler att stå färdiga i slutet av 2015.

4.2 Allmänhetens tillgång till Eurojusts handlingar

Antalet ansökningar om tillgång till Eurojusts handlingar ökade 2012, och uppgick till 18 inkommande ansökningar, varav en beviljad ansökan. Fjorton av de inkommande ansökningarna mottogs direkt av Eurojust. Eurojust tillfrågades som tredje part i tre ärenden, efter ansökningar som mottagits av andra nationella och internationella organisationer.

I sju av de åtta ansökningar som inte var ärenderelaterade beviljades fullständig tillgång till de berörda handlingarna. I en ansökan avslogs tillgång delvis, eftersom fullständig tillgång skulle underminera den allmänna säkerheten, fullgörandet av Eurojusts uppdrag att förstärka bekämpningen av grov brottslighet samt tillämpliga sekretessbestämmelser (enligt artikel 4.1a första, femte och sjunde strecksatsen i beslut

ett om antagande av regler för allmänhetens tillgång till Eurojustdokument).

När det gällde de sex ansökningarna om tillgång till ärenderelaterade handlingar beviljades en ansökan delvis. Grunden för beslutet att vägra att lämna ut vissa av de begärda handlingarna (eller delar av dessa) var skydd för enskilda personers privatliv och integritet samt skydd av Eurojusts beslutsprocess (enligt artikel 4.1b och 4.3 i ovannämnda beslut). För en annan ansökan innehade Eurojust inte längre de begärda handlingarna. I de fyra återstående ansökningarna om tillgång till ärenderelaterade handlingar avslogs tillgång på grund av att detta skulle underminera den allmänna säkerheten när det gällde fullgörandet av Eurojusts uppdrag att förstärka bekämpningen av

grov brottslighet, nationella utredningar och åtal som Eurojust hjälper till med samt tillämpliga sekretessbestämmelser (enligt artikel 4.1a femte, sjätte och sjunde strecksatsen i beslutet om antagande av regler för allmänhetens tillgång till Eurojustdokument), skydd för enskilda personers integritet (enligt artikel 4.1b i beslutet) och/eller skydd av Eurojusts beslutsprocess (artikel 4.3 i beslutet).

De övriga tre ansökningarna om tillgång gällde straffrättsliga frågor eller frågor rörande straffrättsliga utredningar i allmänhet, men omfattades antingen inte av Eurojusts uppdrag eller rörde ärenden som Eurojust inte hade hjälpt till med. Eurojust meddelade därför de sökande att några Eurojusthandlingar inte fanns tillgängliga i dessa fall.

Eurojusts enhets- och funktionschefer



Från vänster till höger: Jacques Vos, fastigheter och företagsservice; Joannes Thuy, talesman, press- och pr-chef; Diana Alonso Blas, dataskydd; Carla Garcia Bello, kollegiets sekreterare; Alinde Verhaag, tillförordnad chef analysenheten; Anna Baldan, samordnare för sekretariatet för nätverket för JIT; Klaus Rackwitz, administrativ direktör; Catherine Deboyser, rättsenheten; Jon Broughton, informationshantering; Mike Moulder, budget, ekonomi och inköp; Linda Scotts, personalenheten; Matevž Pezdirc, samordnare för nätverket mot folkmord; Fatima Martins, sekreterare för EJN

Eurojusts administration 2013





Uppföljning av rådets slutsatser



Den 6 juni 2012 antog RIF-rådet sina slutsatser om Eurojusts tionde årsrapport (10360/12). Precis som tidigare år rapporterar Eurojust om genomförandet av dessa slutsatser. I tabellen nedan anges var mer information finns tillgänglig på de områden som omfattas av rådets rekommendationer.

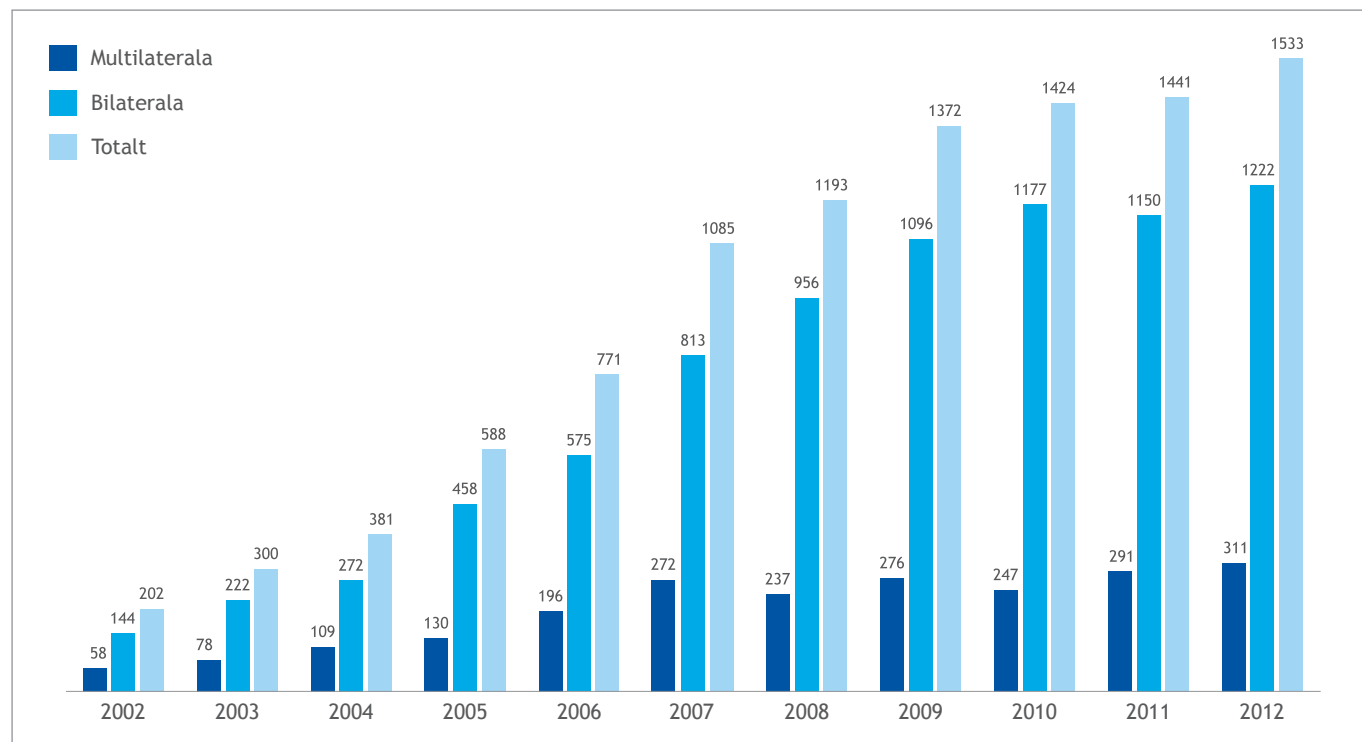
Rådets rekommendationer	Uppföljning
Öka användningen av videokonferenser.	Även om det inte finns några siffror tillgängliga har man noterat att de nationella kontoren oftare använder videokonferensutrustning i samordningsmöten, samordningscentraler och möten med sina hemmyndigheter.
Utveckla användningen av samordningscentraler och rapportera om den praktiska användningen av detta koncept samt dess värde för att genomföra utredningar.	Sju samordningscentraler anordnades 2012. Se avsnitt 1.4.
Ytterligare stödja skapandet och genomförandet av gemensamma utredningsgrupper. Detta för att utveckla de bästa arbetsmetoderna och utbyta information om rättsliga erfarenheter.	Eurojust deltog i 47 JIT och finansierade 62 under 2012. Se avsnitten 1.4 och 1.6 (nätverket av JIT).
Fortsätta att knyta till sig Europol i samordningsprocessen.	Europol deltog i Eurojusts samordningsmöten rörande 85 ärenden. Se avsnitt 2.3.
Rapportera om genomförandet av artikel 7.3 i EJD med avseende på EAW.	Se avsnitt 1.2.
Förbättra sin förmåga att rapportera om svårigheter, lösningar och trender i rättsligt samarbete i brottmål.	Se avsnitt 1.
Rapportera om användningen av pdf-blanketten när det gäller artikel 13 i EJD och specificera omfattningen av informationsutbytet.	En elektronisk mall har utformats. Den senaste versionen möjliggör automatisk datainmatning i diariesystemet. Se avsnitt 3.1.
Säkerställa ett snart avslutande av EPOC IV-projektet.	Slutförandet av projektet sammanföll med slutkonferensen den 29–30 maj 2012 i Noordwijk i Nederländerna.
Avsluta genomförandeprocessen och genomföra den säkra anslutningen som möjliggör tillgången till Eurojusts ärendehanteringssystem på nationell nivå.	Sammanlagt 11 medlemsstater är fortfarande inte klara med genomförandet. Se avsnitt 3.1 (Säker anslutning till CMS på nationell nivå).
Rapportera om genomförandet av artikel 13a vad avser informationen och återkoppling till nationella myndigheter.	Återkoppling via årsrapporten och strategiska rapporter om grova brott (narkotikabrott, människohandel). Även genom upptäckande av kopplingar samt korsanalyser och informationsutbyte under samordningsmöten. Se avsnitt 3.1.



Bilaga: Statistik för 2012

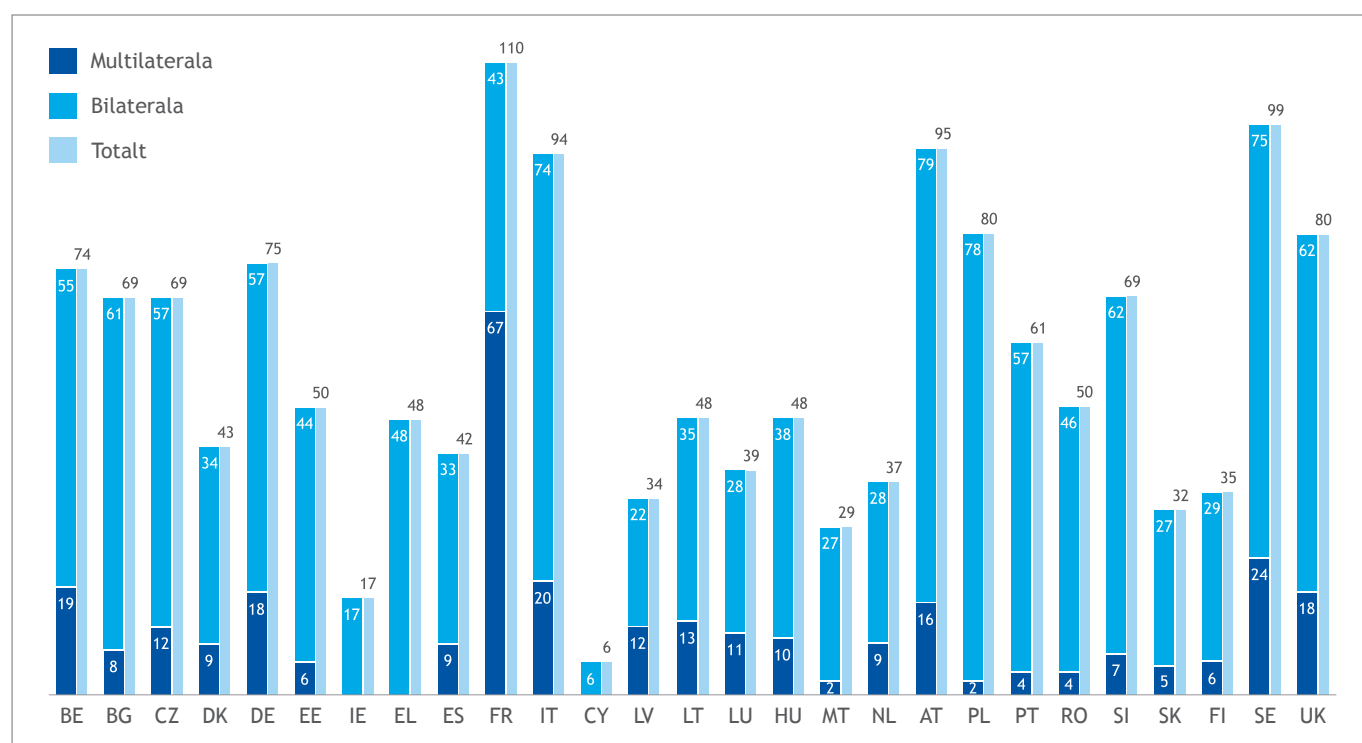
Figur 1 - Ärendeutveckling 2002-2012

Under 2012 registrerade Eurojust 1 533 ärenden, vilket fortsatte den uppåtgående trenden i antalet framställningar om hjälp från medlemsstaterna sedan 2002. Omkring 20 % av dessa ärenden berörde tre eller flera länder.



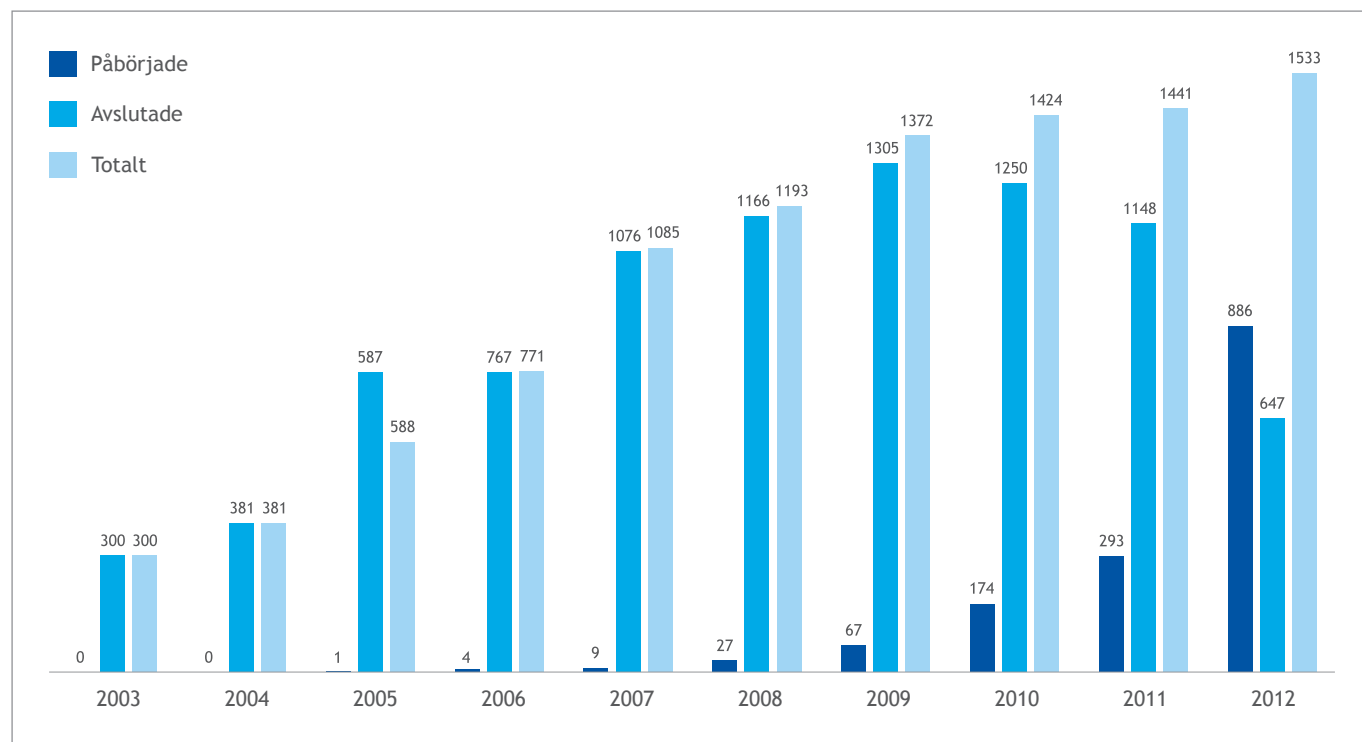
Figur 2 - Bilateral/multilateral ärenden per nationellt kontor 2012

Figuren visar det antal bilaterala och multilaterala ärenden som registrerats av varje nationellt kontor under 2012. Ett bilateralt ärende innebär inte att det rör sig om ett mindre grovt brott eller att det innebär en begränsad insats av Eurojust. Ett ärende som är bilateralt hos Eurojust kan vara multilateralt i en medlemsstat.

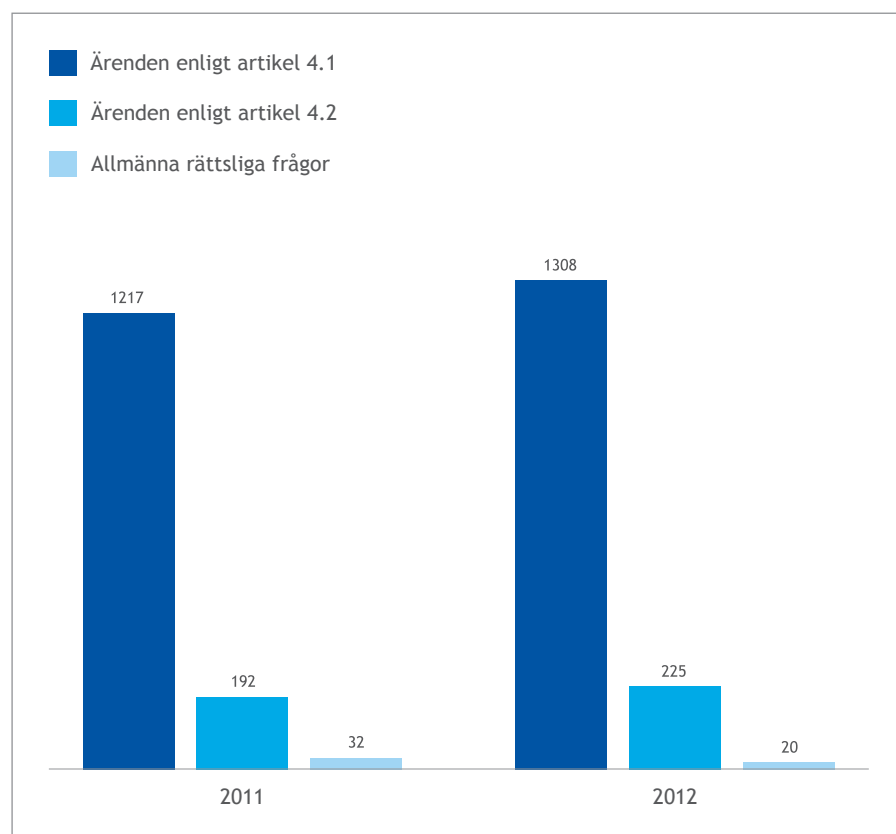


Figur 3 - Påbörjade och avslutade ärenden 2003-2012

De nationella kontorens ärendebalanser påverkas inte bara av antalet ärenden som registreras under ett år utan även av pågående ärenden från tidigare år. Eurojust har totalt 575 pågående ärenden från tidigare år (2003-2011) som fortfarande kräver aktiva åtgärder.



Figur 4 - Allmän klassificering av ärenden

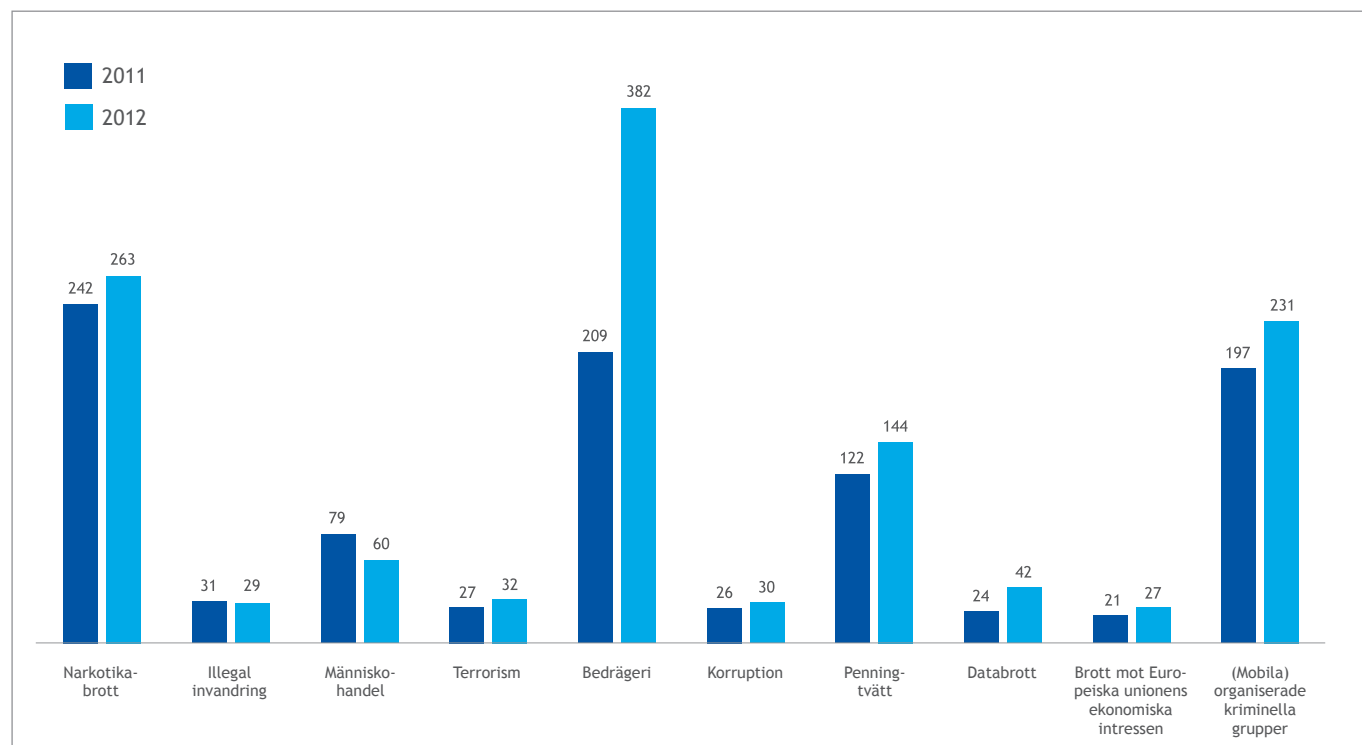


Enligt artikel 4.1 i Eurojust-beslutet omfattar Eurojusts allmänna behörighet alla de brott för vilka Europol har behörighet och andra brott som begås tillsammans med dessa. Vid andra typer av brott kan Eurojust, enligt sina regler, biträda vid utredningar och lagföring på begäran av behörig myndighet i en medlemsstat enligt Artikel 4.2. Eurojust kan också anmodas av en medlemsstat att hjälpa till i frågor av en mer allmän karaktär, som inte nödvändigtvis har en direkt koppling till ett pågående operativt ärende, till exempel rörande nationell lagstiftning eller processrätt (allmänna rättsliga ärenden).

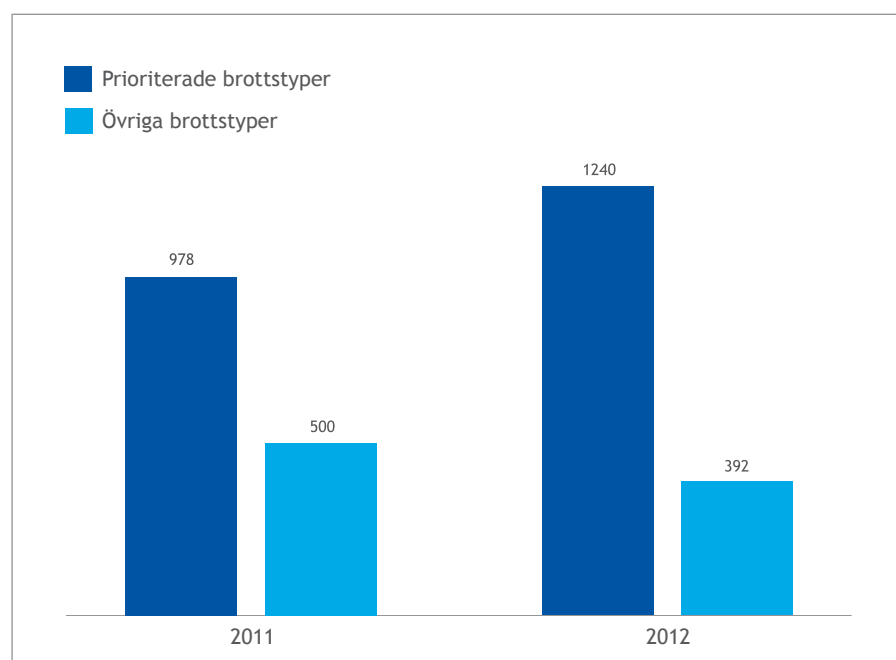
Figur 5 - Prioriterade brottstyper i Eurojusts ärenden

De prioriterade operativa områden som antogs av Eurojust under 2012-2013 omfattade narkotikabrott, illegal invandring, människohandel, terrorism, bedrägeri, korruption, penningtvätt, databrott, brott mot Europeiska unionens ekonomiska intressen och andra aktiviteter som sammanhänger med organiserade kriminella grupper närvaro i samhället.

Figuren visar hur ofta dessa brottstyper förekom i de ärenden som registrerades av Eurojust under 2011 och 2012. Varje enskilt ärende kan innehålla fler än en brottstyp. Utförligare information finns under respektive avdelning i Avsnitt 1.



Figur 6 - Prioriterade brottstyper och övriga brottstyper i Eurojusts ärenden

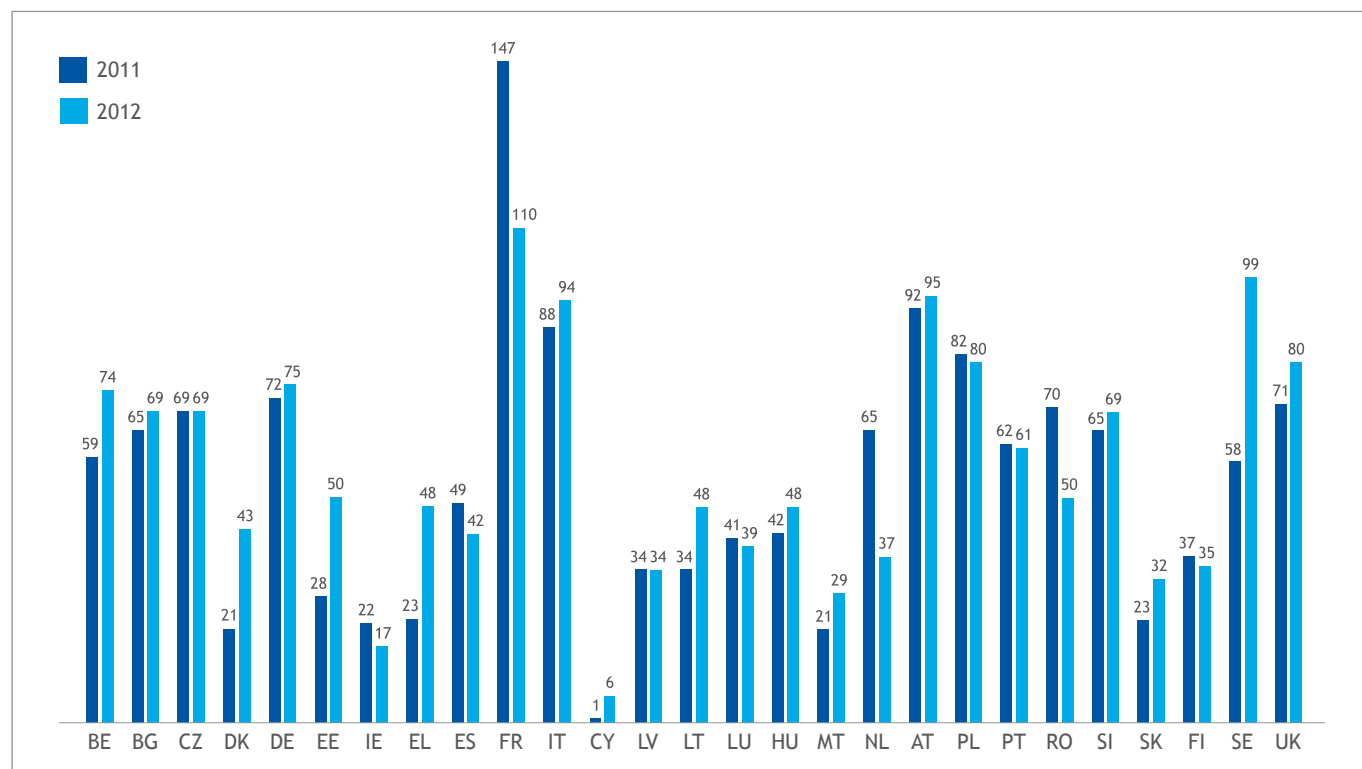


De prioriterade operativa områden som antogs av Eurojust under 2012-2013 omfattade narkotikabrott, illegal invandring, människohandel, terrorism, bedrägeri, korruption, penningtvätt, databrott, brott mot Europeiska unionens ekonomiska intressen och andra aktiviteter som sammanhänger med organiserade kriminella grupper närvaro i samhället.

Figuren visar hur ofta dessa prioriterade brottstyper och övriga brottstyper förekom i de ärenden som registrerades av Eurojust under 2011 och 2012. Varje enskilt ärende kan innehålla fler än en brottstyp.

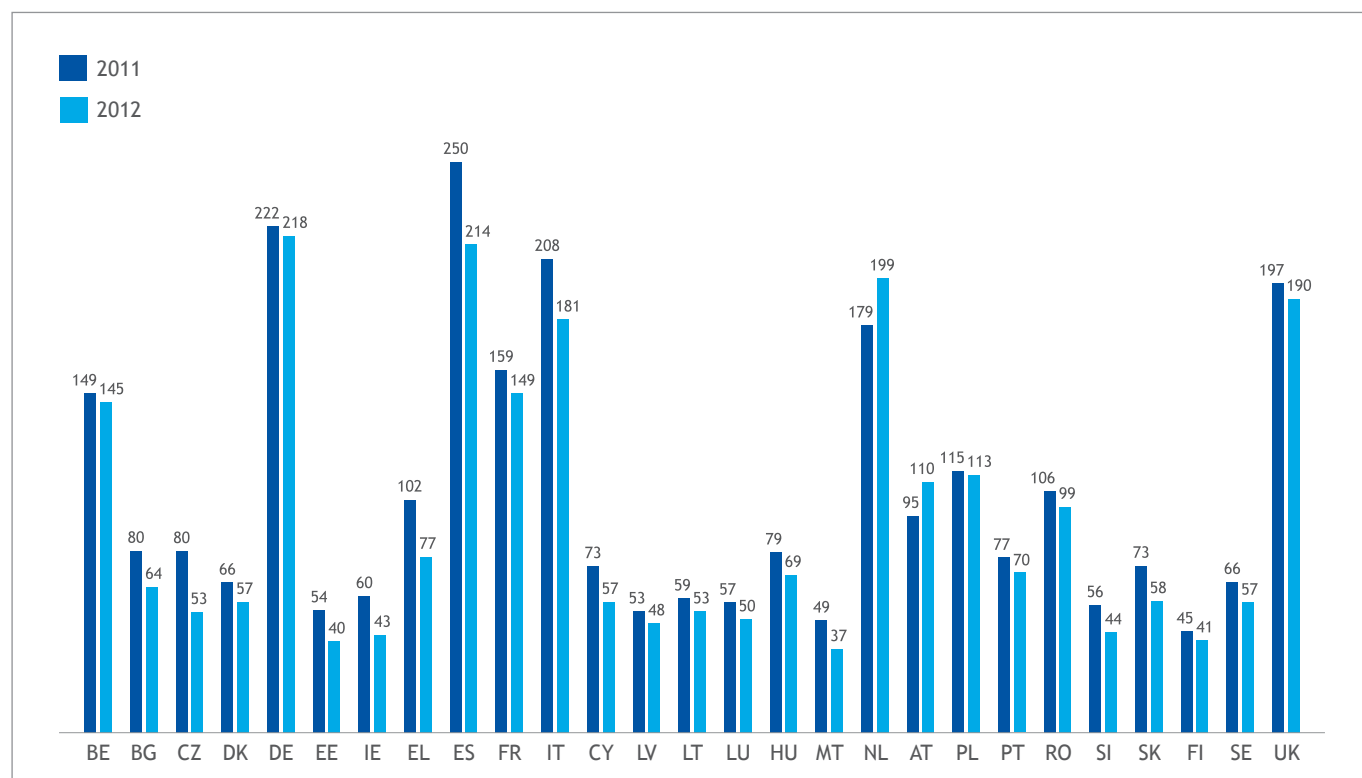
Figur 7 - Anmodande länder i Eurojusts ärenden

Figuren visar hur många gånger respektive medlemsstat begärde hjälp av Eurojust under 2011 och 2012.



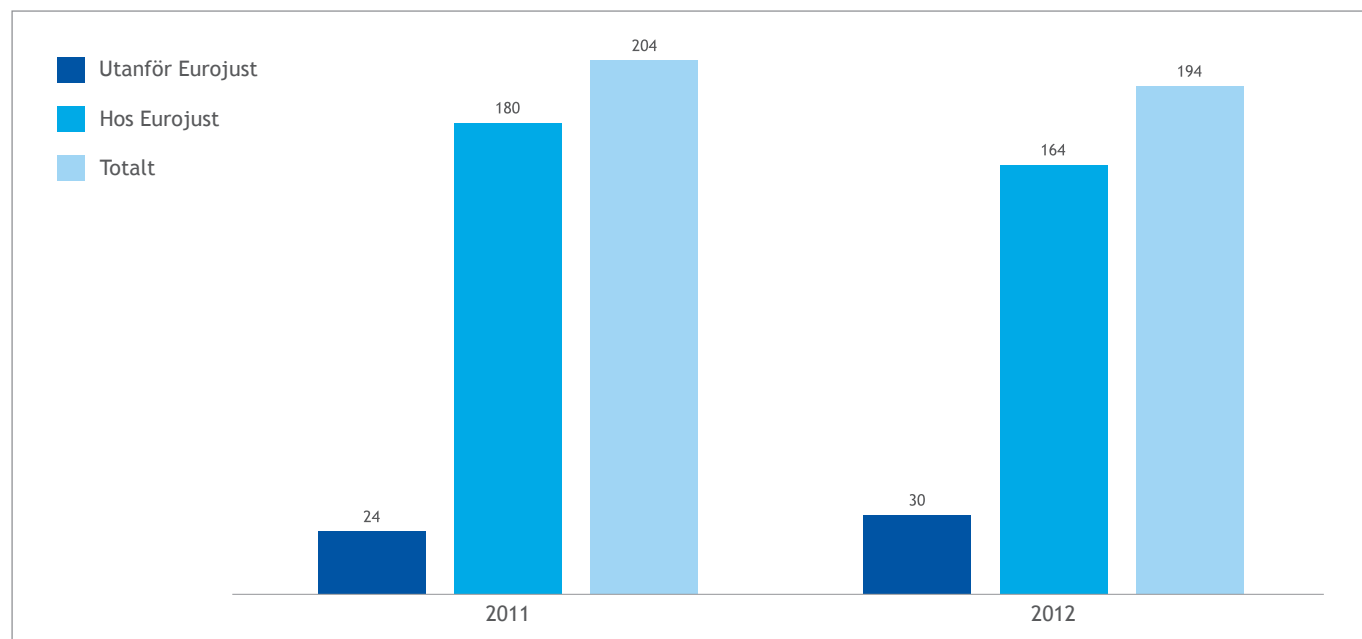
Figur 8 - Anmodade länder i Eurojusts ärenden

Figuren visar hur många gånger som myndigheterna i respektive medlemsstat anmodades genom Eurojust under 2011 och 2012.



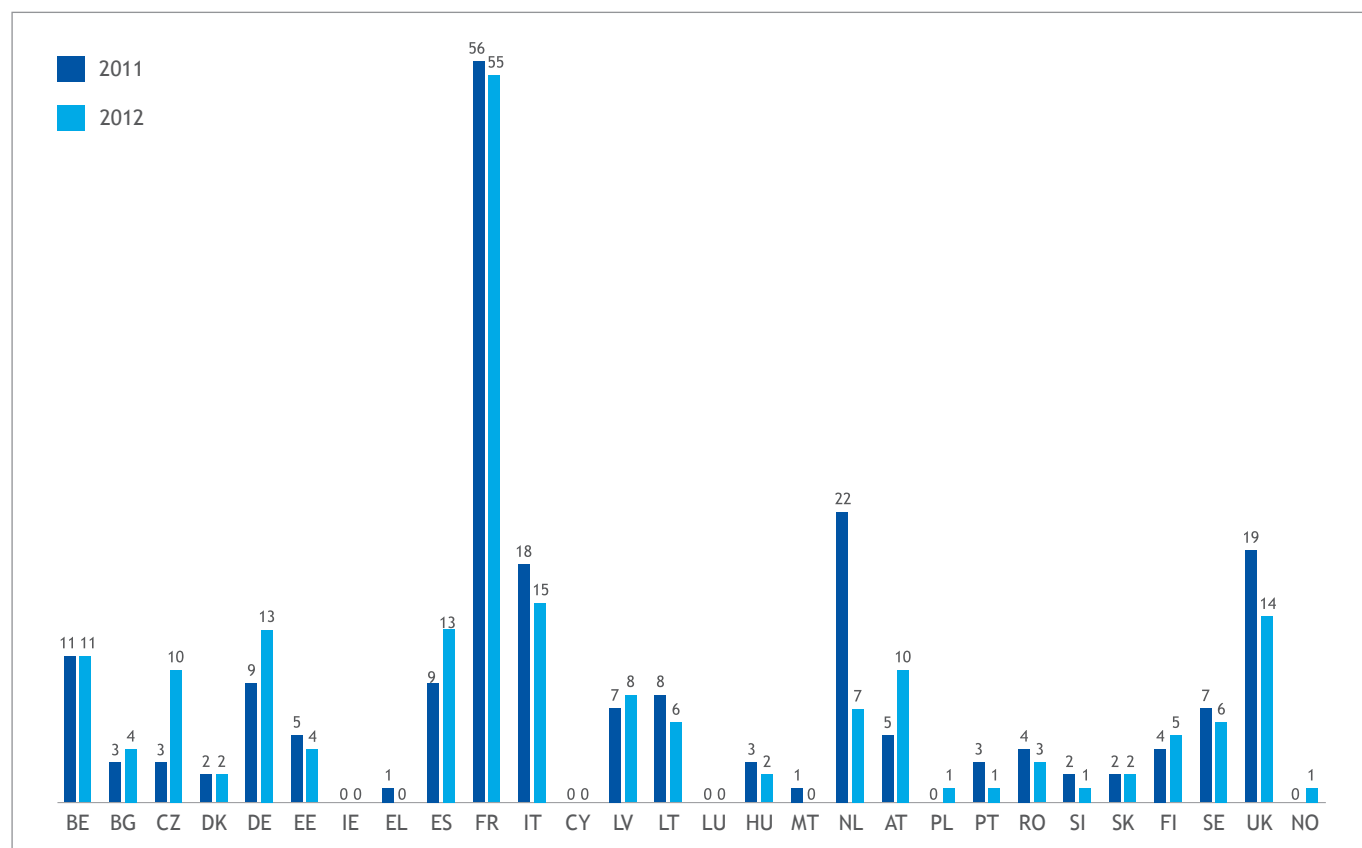
Figur 9 - Totalt antal samordningsmöten

Figuren visar hur många ärenden som krävde samordningsmöten. Samordningsmöten hålls vanligen på Eurojusts kontor i Haag. I enstaka fall hålls samordningsmöten även utanför Eurojust, i en medlemsstat eller i ett land utanför EU.



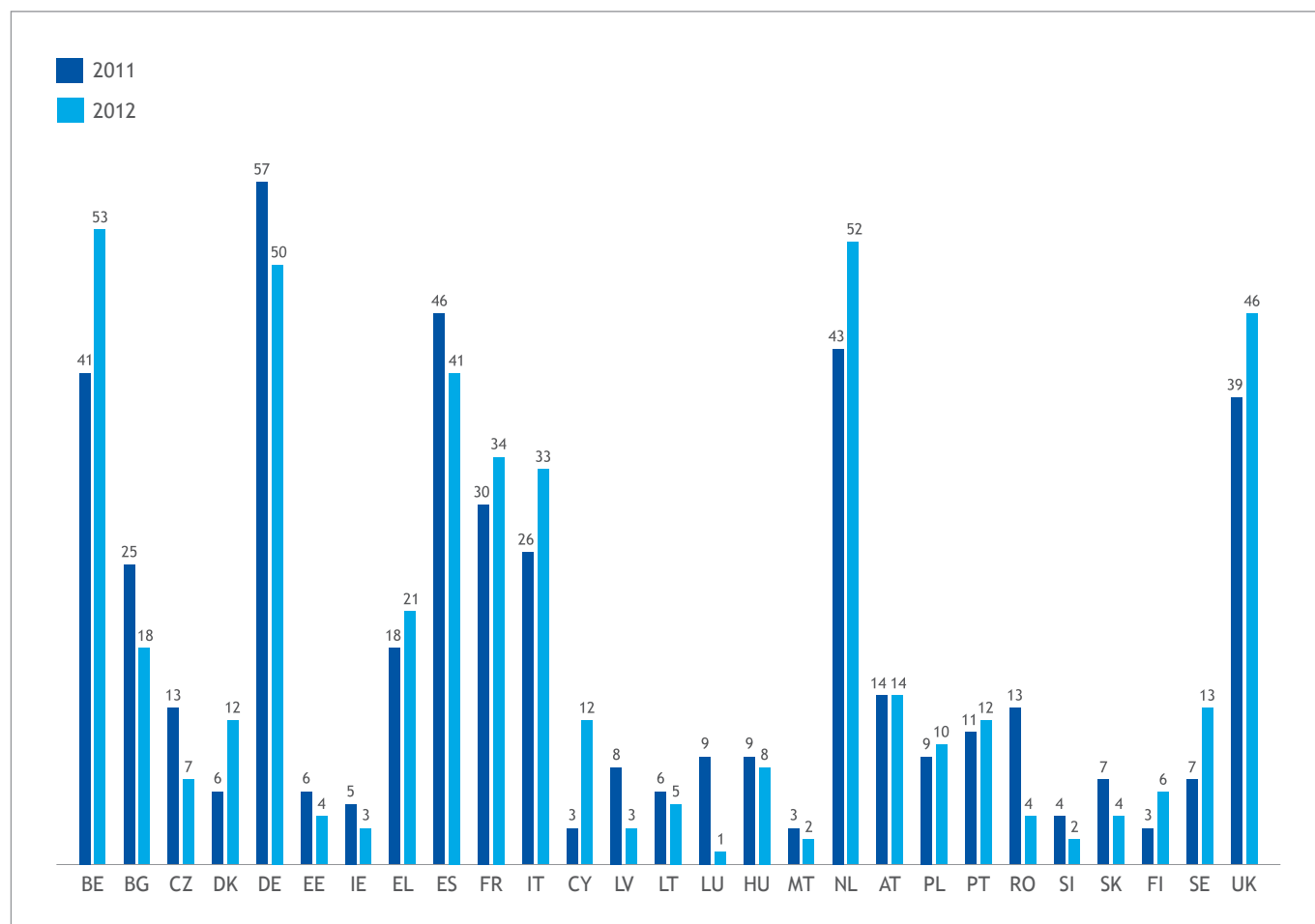
Figur 10 - Samordningsmöten - anmodande länder

Figuren visar antalet ärenden som krävde ett samordningsmöte efter en framställning om hjälp från enskild medlemsstat eller stat utanför EU.



Figur 11 - Samordningsmöten - anmodade länder

Figuren visar hur många gånger myndigheter i medlemsstaterna deltog i samordningsmöten hos Eurojust efter att ha mottagit en framställning om hjälp.



© Eurojust 2013

Alla rättigheter förbehålles. Ingen del av denna publikation får utan tillstånd av Eurojust återges eller mångfaldigas i grafisk, elektronisk, mekanisk eller annan form, till exempel genom fotokopiering, inspelning, bandupptagning eller system för lagring eller behandling av data.

Redaktörer:	Deborah de Jonge, Jacalyn Birk
Design/DTP:	Michèle Wilks-Speer
Foton:	Michel Mees, Joannes Thuy, Leen De Zutter



EUROJUST

Maanweg 174, 2516 AB The Hague, Netherlands

Phone: +31 70 412 5000 - E-mail: info@eurojust.europa.eu - Website: www.eurojust.europa.eu